

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

БРОЈ 34 ■ јануар, 2018. године ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ТЕМА БРОЈА: ЗЛАТИБОР СВЕТСКИ ЦЕНТАР

С ГОНДОЛОМ на светску туристичку мапу

Стране 2 – 8

„Пршutiјада” у Мачкату од 2. до 4. фебруара

Страна 9

ПРЕДСТАВЉАМО
ХОТЕЛЕ ЗЛАТИБОРА

„Палисад” на врху у споју традиције и савременог

Стране 10 и 11

Кошаркаши „Златибора” доминантно до трофеја у купу

Страна 32

www.zlatibor.org.rs

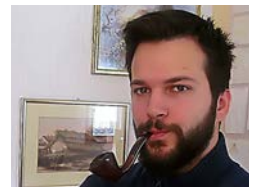

Turistička organizacija Zlatibor

Млади Нинослав на листи светских дула-мајстора

Страна 28

РЕЧ УРЕДНИКА

МИЛИЋ СИМИЋ

Нови почетак
„Златиборских вести“

Пред вама је, поштовани читаоци, први број „Златиборских вести“ у 2018. години. Ево нас на још једном годишњем почетку новине која излази сваког месеца и прати значајна збивања у општини Чајетина. Настојања су да тај важан друштвени задатак овај лист обавља озбиљно, објективно и новинарски професионално. У духу времена, уз уважавање традиције.

Потреба да се јавно, у сопственим гласилима, описују и разматрају догађања у златиборском крају постоји одавно. Писмених и умних људи увек је било међу Ерама, али су од других читали о себи и својим постигнућима, а своју новину нису имали.

Ово време донело нам је „Златиборске вести“, лист за ерски народ, основан визијом и подршком општине Чајетина. С реалним написима о ономе што радимо и стварамо, по чему се препознајемо, како живимо и проблеме решавамо, у које пројекте улажемо, зашто смо најразвијеније подручје у овом делу Србије...

Такву мисију, започету у овој форми марта 2015. године откада су изашла 33 броја „Златиборске вести“ настављају и убудуће. Освежене и редизајниране, с новим темама и сталним рубрикама, али концепцијски доследне и истрајне у подршци општем бољитку, развоју, стварању. Уз познат приступ – да се о главним питањима чује реч оних који воде општину и пред народом носе одговорност за руковођење, али и глас свих других који имају шта да кажу, без обзира на лично опредељење и мишљење.

Многа наша дешавања, акције, удружења, неимари, значајни и занимљиви људи, домаћини, недовољно познати прегаоци представљени су на страницама „Златиборских вести“. Оне и даље остају отворене за такве и сличне приче. Треба само да нас пратите и да нам се јављате, предлагете, нудите теме и идеје за наше написе.

А за читаност нема бриге – сваки број „Златиборских вести“, уз велики број прегледа веб-издања на интернету, тражен је и читан у свим деловима општине. Не само у Чајетини и на Златибору, него и у удаљеним селима и засеоцима. ■

На добром
путу ка милион
гостију годишње

Милан Стаматовић: „Туристичка понуда Златибора налази се на узлазној путањи, непрекидно промовишемо нашу планину како у Србији и региону, тако и у Европи. Повећавањем и проширивањем смештајних и садржајних капацитета Златибор иде ка остваривању бројке од милион гостију годишње и 10 милиона ноћења“

Ми смо поставили високе циљеве и задатке везане за туризам. Главни циљ и намера општине Чајетина је да Златибор уведемо и поставимо на светску туристичку мапу. Ту смо направили значајне искорак и на добром смо путу“.

Ово за „Златиборске вести“ истиче председник општине Чајетина Милан Стаматовић након посебних резултата остварених током јануара у приближавању понуде Златибора развијеним европ-

ским државама. Запажено интересовање у Чешкој, Немачкој и Холандији изазвала су представљања најпосећеније планине Србије на којој последњих година борави све више иностраних туриста. То, уз стална улагања локалне самоуправе у инфраструктуру и нове садржаје, даје наду да је близу остварења амбициозна замисао о Златибору као светском туристичком центру.

„Да би се то постигло потребно је испунити одређене стандарде. Ми радимо на том

већ 15 година, што се свуда може да види, јер општина Чајетина и Златибор попримају облик и изглед организованог, срећеног туристичко-планинског центра. Било је потребно рада и труда, пре свега ускладити сву планску документацију, па после тога урадити неопходну инфраструктуру, а потом и ангажовати људске ресурсе, како би сви садржаји били доступни све захтевнијем профили туриста”, објашњава председник.

Повезивање регионалних потенцијала

Уз то, како додаје, радило се и на регионалној мрежи и повезивању суседних општина, повезивању регионалних потенцијала како би што шира и свеобухватнија понуда била доступна што већем броју туриста. Туристи не знају за границе међу општинама, већ на то гледају као на једну целовиту слику и понуду коју желе што дуже да задрже у свом сећању, док је циљ општине Чајетина и туристичких посленика да гости дуже бораве и чешће овде долазе.

„Туристичка понуда Златибора налази се на узлазној путањи. Непрекидно промовишемо нашу планину како у Србији и региону, тако и у Европи, што се види из недавних представљања у Чешкој, Немачкој и Холандији. Повећавањем и проширивањем смештајних и садржајних капацитета Златибор иде ка остваривању бројке од милион гостију годишње и 10 милиона ноћења, што ће бити нова рекордна посећеност и циљ коме се приближавамо”, каже Стаматовић.

У те амбиције се, напомиње председник, наравно уклапа изградња златиборске „Голд гондоле” као једне од капиталних и виталних инвестиција за будући развој туризма: „Остварење тог пројекта имаће немерљиву корист не само по нашу локалну заједницу већ и за државну касу и углед у све-

ту. Од посебног туристичког значаја је и изградња резервоара за додатно водоснабдевање, као и истраживање и коришћење геотермалних извора које би, уз започету изградњу постројења за прераду отпадних вода, општину Чајетина ставило у позицију прве еколошке општине у Србији”.

Кочнице од државе, признања од света

Стаматовић указује да је на овом амбициозном путу, поред улагања и рада, неопходна и сарадња и разумевање међу институцијама, како локалним тако и републичким. „Слаба је или никаква корист од доброг маркетинга, који се из године у годину овде развија и негује, ако се изјавама и поступцима државних органа омаловажава и дискредитује. Такво понашање шаље негативну слику не само унутар државе, већ и у цео регион, па и свет”, сматра он.

„Наша је срећа што људи и поред тако штетне и некоретне политике цене оно што је лепо и добро. И што то још увек има већу тежину и превагу у моменту доношења одлуке на коју туристичку дестинацију ће туристи отићи. Не можемо утицати на политику државне изградње

инфраструктуре, али оно што можемо је да домаћински настојимо да наше двориште буде срећено и уређено. Ослушкујемо околину, слушамо коментаре, угледамо се на светске центре, учимо из њихових искустава и то имплементирамо у нашем раду”.

Председник општине упућује примедбе држави на однос према локалним срединама, као и према туризму који стреми високим дometима: „Непрекидно апелујемо на искључивост политике државних органа, који су потпуно глуви и слепи за потребе остатка Србије, како Златибора тако и осталих делова наше земље. Инертност и такве политике погубна је, конкретно и за развој туризма, али не само за ту важну делатност већ и по комплетан бруто друштвени производ Србије. Локалне самоуправе имају потенцијала, имају вредних и спремних људи да раде у најбољем интересу својих заједница, али је то немогуће без подршке државне политике”.

Управо се на примеру Златибора, наглашава он, види једнообразност политике владајућих номенклатура: „Оне неискреним и неистинитим изјавама и поступцима урушавају и коче развој Златибора. А притом тврде

како би они боље и ефикасније радили и градили Златибор од самих Златиборца, што је нонсенс, нема везе с реалношћу”, оцењује Милан Стаматовић и закључује:

„Наша политичка независност и конфронтација владајућој коалицији је доказ да једна организована општина каква је Чајетина, са посвећеним и марљивим људима, способна и кадра да своју судбину гради сама и под окриљем добре среће, не мора да буде део политичке коалиције која неуспешно води и урушава Србију. Потврду нашег рада, као и поштовање за досадашње успехе у много већој мери можемо срести ван граница наше земље, што је велико признање за нас. Признање страних гостију, успешних људи из привредног и туристичког миљеа Европе и света, има свакако већу вредност и значај од свих критика тренутних владајућих гарнитуре. Ми, упркос кочницама државне власти, нећемо одустати. Баш напротив – бићемо сигурни да смо на добром путу, да радимо најбоље за нашу општину и њене грађане и да због тога морамо истрајати. Једино тако се можемо надати да ће Србија дочекаати ново и боље јутро за себе и свој народ”.

М. Ј.

Праг, Штутгарт и Утрехт упознали понуду Златибора

Арсен Ђурић истиче значај ових ефектних презентација и постигнутих договора са асоцијацијама кампера. – Премијерно приказан филм о Златибору на чешком језику

Дужи низ година Туристичка организација Златибор и општина Чајетина интензивно раде на промоцији понуде ове планине, најпре у Србији и државама региона, а последњих година и у развијеним европским земљама. То доприноси све бољој посети и добром гласу који се свуда шири о „златној“ планини. Дугогодишњи допринос развоју златиборског туризма, предводећи Туристичку организацију Златибор, дао је Арсен Ђурић који и сада, са места заменика председника општине Чајетина, наставља те важне активности.

Ђурић је 12. јануара предводио нашу делегацију на једној од првих овогодишњих промоција – презентацији туристичке понуде Златибора одржаној у Прагу. О томе како се најпосећенија пла-

нина Србије представила у чешкој престоници, у граду мостова и торњева са стотинама хиљада туриста из целог света, он је за „Златиборске вести“ овако описао:

„Сама промоција је јако добро прошла. Присуствовало је преко 60 званица, ве-

ма заинтересованих за Златибор и његову понуду. Поред класичних представљања наших садржаја и туристичких капацитета, премијерно је приказан промотивни филм о Златибору у продукцији чешке телевизије, на чешком језику. Презентацији су

присуствовале многе угледне личности, представници српске амбасаде и туристичке привреде Чешке. Очекујемо да ће састанци пре и после презентације, као и сам филм допринети доласку код нас већег броја чешких туриста, пре свега кампера“, истакао је Арсен Ђурић и додао:

„Имали смо састанак са председником удружења кампера Чешке, које броји 2.700 чланова. Са њим смо договорили једну промотивну туру чешких кампера, који би требало да дођу на Златибор у 2018. години. Договорили смо и попуст за све чланове њихове асоцијације у износу од 10 одсто, а они ће заузврат рекламирати Камп Златибор на свим публикацијама и на свом интернет сајту. Та врста презентације је изузетно значајна с обзиром да је у златиборском ау-

Очекујемо још већу посету у наредном периоду, јер квалитет и услови наших кампова не заостају за европским земљама

Најпосећенија планина Србије представила се у чешкој престоници

то-кампу, отвореном пре четири године, све већи број гостију, од којих је 95 одсто странаца. Изузетно добру сарадњу имамо са камперима и њиховим удружењима из Холандије, Аустрије и Словеније, а сада се надамо и организованом доласку чешких кампера”.

Више кампера и из Немачке

Након те прашке презентације настављен је промотивни пут по западној Европи. Најпре је уследио наступ Златибора на великом међународном сајму туризма у Штутгарту у Немачкој, а затим и у холандском граду Утрехту.

„Направили смо договор на сајму у Штутгарту са клубовима кампера из Немачке, као и са агенцијама које организују кружне туре по Балкану, тако да очекујемо већи број кампера и других гостију са тих подручја. У оквиру ових промотивних активности на један дан смо посетили сајам туризма у холандском граду Утрехту, где смо имали састанке са групама кампера из Холандије који већ две-три последње године долазе организовано на Златибор. Из те земље имамо пет организованих група годишње, као и велики број индивидуалних посетилаца. Очекујемо још већу посету у наредном периоду, јер квалитет и услови наших кампова не заостају за оним у Немачкој, Холандији и другим развијеним европским земљама. А нетакнута при-

рода као наша предност уз савремено уређене садржаје јесу предуслов за експанзију и све већу попуњеност. Напоменуто бих да смо прошле године проширили камп на Златибору за 13 нових камп места, што је у укупном збиру 65 камперских места на којима могу боравити. Буде

Веома је значајан и завршетак изградње пешачких и бицикличких стаза на Тић пољу

ли потребе, има могућности и за проширење капацитета, а оно што сигурно предстоји је изградња нових садржаја којима ће се све то употпуњити”, најављује заменик председника општине Чајетина.

По његовим речима, у том смислу веома је значајан и завршетак изградње пешачких и бицикличких стаза на Тић пољу. Оне ће бити повезане са оближњим кампом, јер кампери воле активан одмор који подразумева бициклизам, планинарење, шетње тако да та врста садржаја мора бити укључена у камп понуду.

Тежиште ових европских презентација, дакле, била је промоција кампа, с тим што су, каже Ђурић, промовисани

и остали капацитети и атракције Златибора. „У амбасади Србије у Чешкој, на састанку са нашим конзулом, договорено је остваривање контаката са асоцијацијом туристичких агенција Чешке Републике, које су изразиле спремност за организовано довођење туриста у Србију. А

ми се надамо да ће Златибор бити незаобилазна дестинација приликом њиховог обиласка Србије”.

Јефтине, а ефектне промоције

Утисак нашег саговорника је да туристички посленици и туристи у Чешкој не знају довољно не само за Златибор, него и за Србију, али се оваквим презентацијама и промоцијама Туристичке организације Србије доприноси бољем упознавању наше земље. Поред природних лепота и културно-историјских знаменитости, имамо квалитетне смештајне капацитете као и остале садржаје на самој дестинацији, локалитетима у окружењу, а златиборски

капацитети и садржаји свакако испуњавају европске стандарде и очекивања.

„Сигуран сам да ће то дугорочно дати резултате, јер ми имамо константан раст броја страних туриста, иако су они већином из бивших југословенских република, али из године и годину имамо повећање броја странаца из развијених држава. Конкретно, надамо се да ће промоција филма на националној чешкој телевизији допринети бољем упознавању људи са нашим потенцијалима и повећању броја гостију из те земље. Овакве презентације, поред редовних наступа на сајмовима, врло су ефектне, јер ту присуствују медији из средина где се организује презентација, позивају се туристичке агенције које праве туре, а публика која присуствује промоцијам је циљано одабрана. Тако да је ово један јефтин, а веома ефектан вид промоције нашег краја”, сматра Арсен Ђурић.

С обзиром на несумњив значај медија и агенција у овој делатности, после сваке промоције у иностранству организује се једна посета новинара и туроператера, да буду гости Златибора. За време те посете они имају прилику да виде понуду наше најпосећеније планине, све то сниме, напишу извештаје и својој домаћој публици виђено презентују. Тиме се постиже прави ефекат, а резултати су видљиви порастом броја ноћења из године у годину на Златибору. **М. Ј.**

С гондолом на европску и светску туристичку мапу

Бојана Божанић: „Наша идеја није само да направимо жичару, да се људи превозе од центра Златибора до врха Торника, већ је уствари замислио да се простор на комплетној траси уреди на најбољи могући начин како би постао атрактиван за туристе, а да се сачува дух планине и очува природа”

Изградњом гондоле биће направљен један велики искорак у туристичкој понуди Златибора, чиме ће он бити позициониран на европској и светској мапи туристичких центара. Управо то је била идеја којом смо пре десетак година били вођени при планирању ове инвестиције – да туристима понудимо нешто ново, иновативно и несвакидашње. Током студијских путовања имали смо прилике да потврдимо да размишљамо у добром правцу. Последњих година смо интензивно обилазили центре који располажу оваквом и сличном инфраструктуром, инсталацијама попут жичара и гондола, па смо били уверени колико то туристе привлачи и интересује. Наша идеја није само да направи-

мо саму инсталацију жичаре, да се људи превозе од центра Златибора до врха Торника, већ је уствари замислио да се простор на комплетној траси у позитивном смислу експлоатише. Односно да се уреди на најбољи могући начин како би постао атрактиван за туристе, а да се сачува дух планине и очува природа, што иде ка одрживом развоју туризма и заштити животне средине”.

Ово за „Златиборске вести” каже Бојана Божанић, директорка ЈП „Голд гондола Златибор”, уверена да ће ова најдужа панорамска жичара, чија је градња започела, донети велику корист златиборском туризму и трасирати пут ка светском центру:

„Наша идеја је да у наредних десет година овде доведемо милион гостију го-

дишне и да се оствари десет милиона ноћења. Имали смо прилику на недавном службеном путовању да обиђемо туристички центар Венген и видимо како су они поставили инсталације туристичког транспорта, колико имају гостију и како функционишу. Тај ски центар је почео да функционише због великог интересовања туриста за летњи туризам, где је инфраструктура првенствено била железничка, да би сад била жичана и тек у последњих пар деценија су почели да се баве зимским туризмом”.

Сличност Златибора и швајцарских туристичких места

„Више пута смо указивали на сличност између Златибора и швајцарских туристичких места, јер се у самом центру туристичких насеља налази комплетна инфраструктура, хотели, понуда која задовољава све потребе туриста. Они одатле наменским превозом одлазе у планину у којој нема смештаја сем мањих насеља, па ја то поредим са трасом Златибор-Рибница-Торник. Тај наш скијашки центар може да буде још значајнији део златиборске понуде када бу-

демо проширили скијашке стазе на Торнику. То је предвиђено планом детаљне регулације, јер нове стазе су важне за развој овог центра, за туризам на Златибору, али су важне и за гондолу, јер ће велики број гостију долазити. Швајцарска места у сезони

развијамо, уз добар концепт. Мислим да идеја коју локална самоуправа уз помоћ својих предузећа развија и баштини може да задовољи потребе туристички веома захтевних гостију. Ове идеје су лаке за реализовање, када би изузели политичке мо-

текла имплементација овог, а и многих других планова”.

Говорећи о предностима гондоле, директорка ЈП „Голд гондола Златибор” напомиње да је то еколошки вид превоза: гондола не троши никакву врсту горива које загађују животну средину нити има нуспојаве по околину, што је студија процене утицаја за животну средину показала.

Држава да се окрене суштини, а не формално-правним заврзламама

„Што се тиче даље градње гондоле, већ два и по месеца чекамо да се одговори на жалбу из Републичког гедетског завода, у коме дефинитивно немамо партнера и сарадника. Сматрамо да то није уреду, да држава мора да помогне. Чим добијемо одговор на жалбу која је свакако неоснована и која ће бити одбијена, имаћемо могућност да поднесемо захтев за грађевинску дозволу за почетну станицу. Још једном напомињем, општина Чајетина је поступила по сугестијама министарства, решила имовинско-правне односе на парцелама почетне станице, остало је да се административне процедуре спроведу и да нас то не спречава. Тражим од надлежних државних органа да се у овом погледу окрену суштини, а не формално-правним заврзламама, да признају истину и тако се опходе: Златибор да почну да схватају као део Србије и да коначно погледају овај пројекат као јавни интерес”, каже Бојана Божанић.

посети 700-800 хиљада гостију, а они располажу са неколико хиљада лежаја више него ми”, упоређује Бојана и сумира:

„Имамо велике потенцијале, велике могућности да се

менте који коче и прожимају целокупну слику развоја, што није случај са Швајцарском, у којој је то много лакше и боље дефинисано. Без тих политичких кочница много би брже, лакше и ефикасније

„Златни град” на Златибору

„У том духу планирамо да простор на међустаници уредимо у облику Златног града, о чему смо већ говорили, како би се та атрактивна зона припремила за долазак гостију са већом платажном моћи. Такође, сада радимо на припреми пројектног задатка за идејно решење за излазну станицу, у смислу објекта и садржаја за туристе који дођу на врх Торника. Идеја је да се уради модеран видиковац, угостиољски простор и планирају други видови забаве, у зависности од идеја архитеката, а опет све у духу природе и очувања животне околине-свега онога ка чему Златибор као туристичка дестинација стреми: како привлачењу гостију тако и инвестиција”, закључује наша саговорница. **М. Ј.**

Привлачимо нове инострани госте

Владимир Живановић: „Иностраним представљањима и редовним учешћима на сајмовима добар глас се шири о златиборској понуди, атракцијама, квалитетном хотелском и приватном смештају, посећеном ауто-кампу, богатим садржајима”

На јануарским промоцијама златиборске понуде у градовима западне Европе Туристичку организацију Златибор представљао је њен директор Владимир Живановић. Већ уигран у овим промотивним пословима, јер је током прошле године „златну” планину представљао у Будимпешти, Темишвару, Скопљу, Тузли и другим градовима из којих нам све чешће долазе гости.

Ова представљања и редовна учешћа на сајмовима, сматра Живановић, од великог су значаја за рекордну туристичку посету и пословни углед Златибора у државама региона и развијеној Европи. Добар глас се тако шири о златиборској понуди, атракцијама, квалитетном хотелском и приватном смештају, посећеном ауто-кампу, богатим садржајима уз повољне цене у поређењу са европским. То, нема сумње, доприноси све видљивијем утиску да је у овој 125. години свог организованог туризма Златибор ван наших граница постао људима познатији него раније.

Интересовање за одмор у незагађеној средини

„Запажено место имали смо на великом сајму туризма у Штутгарту. Настојимо у наступу да будемо примећени, у

складу са звањем најпосећеније планине у Србији. Ту су многи видели нашу понуду, а ми смо обишли старе партнере из немачке камп асоцијације који су већ доводили групе на Златибор. Наравно, камп је био само део свеобухватног представљања наших могућности и атракција. Приметно је било код посетилаца сајма да се посебно интересују за активан одмор у незагађеној природи, с квалитетним и повољним смештајем, да воле излете, шеталишта, бицикличке стазе, авантура паркове – управо све оно чиме Златибор располаже. Тако да је извесно остварење наше амбиције да повећамо број гостију из развијених држава”, каже за „Златиборске вести” директор ТО Златибор.

Зато није случајно, додаје он, што се са овогодишњим промоцијама кренуло из иностранства. „Тако покушавамо да привучемо нову структуру гостију на Златибор. Домаћи туристи већ знају све о планини и редовно нам долазе, све бројнији су и гости из држава региона, а овим дајемо импулс започетом расту броја западноевропских туриста. Све више је, наравно, и посетилаца из Русије, Румуније, Кине и других држава, није претеривање кад се каже да Златибор постаје светски центар”, сумира Живановић.

Он је био и у нашој делегацији која је златиборску понуду први пут представила у холандском граду Утрехту. Хопанђани такође предност дају камповању, а њихови до-

ласци у ауто-камп прилика су да упознају и друге наше занимљивости, те да о њима обавесте своје земљаке.

„Свуда где одемо и Златибор промовишемо лепо смо примљени, изазивамо интересовање. Наша понуда је разнолика, имамо и летње и зимске садржаје, скијалишта и купалишта, имамо дугу туристичку традицију, вешто смо уклопили прошло и модерно, хотелски смештај нам је све квалитетнији. А кад гондола заживи бићемо спремни за надметање са познатим европским центрима на туристичком тржишту”, уверен је директор ТО Златибор.

Квалитетном понудом ка новим тржиштима

У данима пред нама Живановића и његове сараднике очекују интензивне и напорне промотивне активности. Следи у фебруару сајам туризма у Београду, где Златибор традиционално има посебно место и нарочито се за тај наступ припрема. Истог месеца је и сајам у Софији, а у марту су сајмови у два за нас туристички важна града – у Москви и Берлину. „Ту ћемо представљати предстојећу летњу сезону, покушати да оставимо утисак и будемо запажени, јер је време да се Златибор као дестинација са квалитетном понудом отвара ка новим тржиштима”, закључује Владимир Живановић и подсећа да Туристичка организација Златибор томе у прилог организује велики број студијских тура за представнике иностраних медија и агенција, с тим што ће и златиборски хотелијери бити више укључени у те активности. **З. В.**

„Пршутујада” у Мачкату од 2. до 4. фебруара

Ко жели да види и купи врхунску говеђу и свињску пршуту, сланину, кобасицу, стељу, чварке, кавурму, или да проба врућу јагњетину у мачкатским кафанама и свадбарски купус у крчми код сајма, обавезно треба да дође на ову манифестацију

Првог фебруарског викенда Мачкат је поново у знаку популарне „Пршутујаде” – овде се у порти цркве Светог пророка Илије од 2. до 4. фебруара одржава 18. Сајам сувосмеснатих производа. Празник најбољих месних деликатеса нашег краја, домаћинског рада и умећа, доброг провода за сладокусце и најбоље куповине за веште купце.

Ко жели да види и купи врхунску говеђу и свињску пршуту, сланину, кобасицу, стељу, чварке, кавурму, или да проба врућу јагњетину у мачкатским кафанама и свадбарски купус у крчми код сајма, обавезно треба да дође на „Пршутујаду”. Ова манифестација, успостављена као локални догађај за промоцију домаћина и традиције, већ је стекла национални карактер, шири значај и масовност. „Пршутујаду” обично посети преко 10.000 посетилаца из читаве земље, а сврате и странци. Идеја за покретање догађаја проистекла је од локалних произвођача са циљем да се дода вредност деликатесу који се традиционално производи на уском подручју, стандардизује квалитет, заштити

географско порекло и, наравно, обезбеди промоција.

Сајам сувосмеснатих производа „Пршутујада” је по свом садржају привредни, али због тога што се излаже нешто карактеристично за гастрономију овог краја представља и етнографску манифестацију. Поред излагања и продаје су-

изложених производа. Организатор манифестације је Удружење произвођача сувосмеснатих производа Златиборског округа, уз подршку општине Чајетина.

Подсетимо да су на прошлој 17. „Пршутујади” своје производе приказали 16 домаћина из Мачката, Криве

подршку локалне самоуправе. Надамо се да ће ова производња и даље да се унапређује, да заштитимо овај бренд – казао је тада на отварању Стаматовић.

А о избору најбољих, одлучивала је оцењивачка комисија београдског „Југоинспекта” од 10 чланова. Победник у категорији говеђе пршуте био је Илија Стојановић из Мачката, најбољу свињску пршуту произвео је Мирослав Стојановић, овчију стељу Драган Стојановић. Победник у производњи домаће кобасице био је Никола Брковић, а најбољу сланину направио је Радомир Шопаловић.

Подсећамо да су прошле године први пут на једној „Пршутујади” представљени и слични традиционални производи из околних држава. Из истарског града Тињана стигао је истарски пршут, аутохтони производ светле боје, док је из Никшића у Мачкат његушку пршуту и кобасицу, овчије месо и друге његушке производе тада донео млади произвођач Радован Бијелић.

Тако је било на прошлој, а видећемо какве ће нам производе и необичности донети овогодишња „Пршутујада” у Мачкату. **М. Ј.**

Ове године учествује 20 излагача

Из „Златиборског еко агара” најављују да се очекује да ће на предстојећој „Пршутујади” своје производе излагати 20 локалних произвођача. Стручни жири бира најбоље у категоријама говеђа пршута, свињска пршута, овчја стеља, сланина и домаћа кобасица, док ће органолептичку контролу вршити „Југоинспект” из Београда.

„Поред продајно-изложбеног дела, посетиоце очекују робне награде. У питању су пакети сувосмеснатих производа пршуте, сланине и домаће кобасице и друге вредне награде. Манифестацију сва три дана прати богат културно-уметнички програм”, каже Миљко Радишић из „Златиборског еко агара”, додајући да на овој „Пршутујади” очекују и госте из Македоније који ће представити своја вина. **Д. Р.**

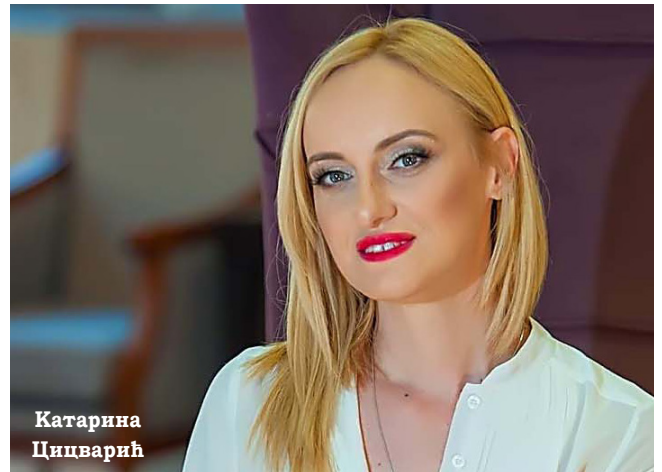
вомеснатих производа, пратити програм чине предавања из области руралног развоја и културно-уметнички садржаји, што се уклапа у главна дешавања.

И овог пута, као и сваке године, посетиоце очекују богате робне награде, наравно и сајамски попусти на цене

Реке и Качера. Ту манифестацију отворио је председник општине Чајетина Милан Стаматовић, рекавши да је Мачкат највеће село на чајетинској територији са највећим бројем породичних произвођача радњи. – Све оне су настале последњих десетак година уз свесрдну

„Палисад“ на врху у споју традиције и савременог

„Подмладили смо наше госте. Долазе нам ти млађи, који овде стварају нове успомене и нове вредности“, каже директорка за продају и маркетинг „Палисада“ Катарина Цицварић

Катарина
Цицварић

Хотел „Палисад“ је један од важних обележја Златибора као планине и најпосећенијег туристичког места. Већ више од пола века у „Палисаду“ се спаја старо са новим, традиционално са савременим, а они који долазе само су део генерација које су у њему боравиле или ће боравити у будућности.

У последње три године за хотел „Палисад“ је минула, 2017. била најбоља година, каже Катарина Цицварић, директорка за продају и маркетинг овог хотела. Број гостију који је током прошле године у њему боравио већи је за 15 одсто у односу на претходну, а почетак 2018. обећава да ће се тај тренд наставити. Ово је доказ да су сва улагања у хотел у претходних неколико година били потребан и одличан потез.

„Подмладили смо наше госте. Долазе нам ти млађи, који овде стварају нове успомене и нове вредности. Знате како кажу: кад људи долазе овде, у „Палисад“, они се сећају времена кад су као мали долазили“, прича за „Златиборске вести“ Катарина Цицварић.

Гости из Кине, Немачке, Израела...

Нову годину су гости хотела „Палисад“ дочекали уз одличну музику популарног Банета Мојићевића у већ уобичајено пријатној атмосфери. Овде годинама долазе туристи са простора бивше Југославије које, каже наша саговорница, сви доживљавају као домаће госте. Били су, такође, и гости из Кине, Немачке, Израела... У празничној декорацији, уз чувени камин у хотелском

холу, и остале вечери протичале су уз музику. Велика пажња поклањена је и ове године обележавању Божића.

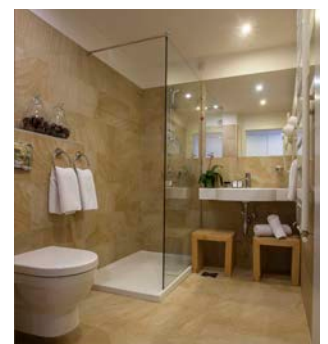
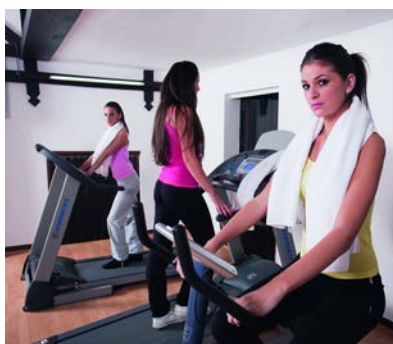
„Поштујемо нашу традицију. Оне који нису наше вероисповести упознајемо са нашим лепим обичајима. Сваке године се уноси бадњак на Бадње вече и са генералним директором спроводимо обичаје. Увече идемо на заједничку бадњу вечеру, а онда сутрадан ујутру, уз заједничку молитву са свештеником ломимо чесницу. Гост који у чесници пронађе новчић (а већином су то деца, она имају предност) од хотела „Палисад“ добија викенд“.

Мисија свих који раде и брину о добром гласу хотела „Палисад“ је да људе врате природи. Окружен боровима и са погледом који се са виших спратова пружа на-

далеко, он и у свом ентеријеру садржи мноштво природних материјала. „Туризам на Златибору је и настао због природе, а не због објекта“, наглашава директорка за продају и маркетинг. „Једна госпођа је написала како је, осим што је презадовољна самим боравком овде, „Палисад“ обиље свега! Кад дођете имате обиље: гостопримства, лепог амбијента, лепе хране квалитетне, праве златиборске, тако да ми је то драго да видим, да они на тај начин доживљавају сав наш труд.“

Тражени фебруарски пакет-аранжмани

„Палисад“ омогућава добар провод породицама са малом децом тиме што у хотелу о најмлађима брине сертификовани аниматор. Распуст се доживљава на снегу, уз раз-

не активности, када то време дозволи. До краја јануара и током фебруара „Палисад“ је припремио и повољне празничне пакет-аранжмане за које се већ показује интересовање. Повећана је заинтересованост за конгресни туризам у којем групе нису велике као некад, али су захтевније. Без

обзира на велики број смештајних капацитета на Златибору и уз бројне објекте који се граде, „Палисад“ ће увек имати своју клијентелу и своје посебно место.

„Сматрам да је свака здрава конкуренција добра за сваког од нас; да се расте, развија, да се улаже, иновира, мења. Оно

на шта је хотел „Палисад“ навикао своје госте је да очекују неку врсту луксуза, врсту природности, али да то буде наш, „Палисадов“ начин“, напомиње Катарина Цицварић додајући да су запослени, који се такође осећају делом ове породице, заслужни за то што задовољни гости поново долазе.

Уз све погодности које поседује овај савремено уређени и опремљени хотел, у овој години требало би да буде реализован пројекат велнес и спа центра којим ће понуда „Палисада“ бити још квалитетнија и потпунија.

**Мирјана Ранковић
Луковић**

Хотел „Палисад“ је имао блиставу историју, посебан репутацију и изузетне угоститеље. Како о његовој историји пише Милисав Р. Ђенић, саграђен је 1965. године (а у наредних седам година депанданс и остале грађевине у његовом саставу) и постао објекат највише „А“ категорије. Дело је пројектанта Јованке Јефтновић, која је оставила посебног трага у развоју Златибора. Велика неимарка је на грађевинама у оквиру хотелског комплекса остварила изванредна решења планинских објеката на којима је до пуног изражаја дошла архитектонска естетика и лепота.

„Са посебним емоцијама радила је ентеријере, обликовала холове, рецепцију и дневни боравак, стварајући један пријатан кућак где су гости проводили највећи део времена у вечерњим сатима, поготово у зимском периоду. Путовала је по Војводини и на разним пијацама, распродајама, аукцијама, комисионим продавницама и где год би се указала прилика куповала разне уникатне експонате, архаичне детаље, стилске фотеље и други намештај, зидне и стоне лампе и лустере, уља Аралице, Куна и Шумановића... Није имала поверења у другог, својом руком их постављала дајући просторијама једну пријатну атмосферу и топлину. Подигнут је хотелски комплекс достојан планинске лепотице. Са свих страна

Блистава историја „Палисада“

Некадашњи изглед хотела

долазиле су похвале, у штампи су се могли прочитати бројни епитети попут: „Обавезно састајалиште виђених Београђана“, „Јединствено место за туризам на високој ноzi“, „Најидеалнија ваздушна бања“...пише Ђенић.

Тако је „Палисад“ постао понос и симбол Златибора. Заслужено је хотел добио три „Златне пахуљице“, прву већ 1971. године, као најбољи планински објекат од Триглава до Охрида. Боравак у њему сматран је престижом и модом. Овде су југословенске и холивудске легенде одседале када су снимале филмске спекта-

кле, најлепше Југословенке такмичиле за ленту, фудбалске и кошаркашке репрезентације долазиле на висинске припреме, стизали чланови династије Карађорђевић, три пута за четири године одмарао се југословенски председник Јосип Броз...

Посебне заслуге за те успехе „Палисада“ имао је узорни угоститељ и неуморни прегалац Панто Мијаиловић. Није жалио себе ни свој труд да све у „Палисаду“ буде на високом нивоу. За репрезентативни хотел обезбедио је и одговарајуће особље, створио узоран колектив коме је постављен зада-

так да хотелу ствара углед и репутацију О стручности и способности хотелског персонала, посебно куvara и конобара, најбоље говори податак да су са свих страна стизале понуде за новим пословима. Долазили су директори београдских елитних хотела, стизале су екипе менаџера са Светог Стефана, нудили дупло веће плате, али нико није отишао, нико није хтео да изневери директора Панта. А он се сав предао „Палисаду“ и новим златиборским инвестицијама, па потрошио своје здравље: срце му је попустило, у пуној снази је изненада преминуо, Добитник је одликовања и највиших туристичких признања, а последње је Мијаиловићу уручено свега седам дана пред његову смрт – златан сат са посветом Јосипа Броза примио је током председничког боравак у хотелу „Палисад“ маја 1972. године.

Најпознатији златиборски хотел имао је и у наредним деценијама многе познате угоститеље и прегаоце, каква је на пример г-ђа Душанка Минић и други истакнути. Уочи обележавања полувековног јубилеја пре три године „Палисад“ је потпуно реновиран и модеризиран, сада има све савремено опремљене просторе, изузетну колекцију дела врхунских уметника и низ других посебности. Али се блиставе традиције на одриче, спајајући је са савременим потребама гостии. **З. В.**

Најуспешнији почетак године за Златибор

Током новогодишњих празника на најпосећенијој планини дневно боравило преко 30.000 посетилаца

Нова година на Златибору почела је изузетно успешно, уз једну од највећих посета до сада забележених током новогодишњих празника. Расположиви подаци говоре да најпознатији планински центар у Србији никада није био посећенији него ове године.

Богат новогодишњи програм на препуном Краљевом тргу, у организацији Туристичке организације Златибор

и општине Чајетина, привукао је туристе из свих делова Србије и региона. Четири вечери организовани су концерти домаћих звезда, којима је у просеку присуствовало око 25.000 људи. Дневно је током празничних дана на Златибору боравило преко 30.000 посетилаца.

Том чињеницом су, наравно, најзадовољнији хотелијери, јер је попуњеност хотелског смештаја била око 95 одсто, као и издаваоци при-

ватног смештаја код којих је забележена попуњеност око 90 одсто. Угоститељи су такође имали пуне руке посла, сви локали и ресторани су били попуњени, није лако било пронаћи слободно место.

Као илустрацију наведеног, довољно је рећи да се током новогодишњег периода на Златибору дневно продавало више од 5.000 комплет лепиња и око 10.000 пљескавица. Дневно се на поје-

диним локацијама продавало око 500 литара куваног вина, у просеку по локацији 600 палачинака, а поједине пицерије су испоручиле преко 2.000 пица. И златиборски таксисти су имали знатно више посла: наводе да су просечно бележили 2.000 возњи дневно.

Лепо време омогућило је гостима да крену у обилазак локалитета, тако да је у прва три дана Нове године Стопића пећину, која је у 2017. оборила рекорд у посећености (61.280 гостију крочило је лане у ове необичне пећинске одаје), обишло 1.500 људи.

Гости Златибора нису били заинтересовани само за сјајан ноћни провод, већ и за скијање у Ски центру „Торник“. Почетак године обележио је број од 7.700 продајних карата за жичару и 2.600 скијаша, колико је у прва три дана 2018. уживало у зимским спортовима испод највишег златиборског врха.

Потом је и у данима божихних празника, за Српску нову годину, као и током јануара на Златибору био значајан број туриста. Сви локалитети у окружењу су отворени за посетиоце, а туристичке агенције припремиле су богат програм излета.

Т. О. З.

Општина Чајетина угостила српску и бошњачку децу из Сребренице

„Чајетина вам је друга кућа, а улагање у децу је најисплативији посао, али и најлепше задовољство”, рекао сребреничким основцима и средњошколцима на Златибору председник општине Милан Стаматовић

Општина Чајетина је традиционално, трећу годину заредом, организовала долазак и боравак на Златибору за 94-оро деце са њиховим професорима из пријатељске општине Сребреница у Републици Српској. Још једном је наша локална самоуправа исказала доброту и пажњу, а ову децу током њиховог боравка средином јануара у коначишту „Сунце” посетио је председник општине Чајетина Милан Стаматовић.

Реч је о деци српске и бошњачке националности из Сребренице, основцима и средњошколцима слабијег материјалног стања као и деци без родитеља, малишанима чији су ближни страдали у ратним сукобима током деведесетих. Приликом посете сребреничкој деци у коначишту „Сунце” председник општи-

не Милан Стаматовић је поручио да им је Чајетина друга кућа и да је улагање у децу најисплативији посао, али и најлепше задовољство.

- Отворени смо за сарадњу и наставак добрих односа између Србије и Републике Српске, што показујемо и на делу. Верујем да ће се врло брзо брисати и ове неприродне границе, наша дужност и обавеза је да радимо

на томе. Надам се да ће вам бити пријатно овде, да ћемо се још дуго година и виђати и сарађивати са вашом општином. Ми у Србији живимо у мало лагоднијим условима и немамо те проблеме које су ваши родитељи, баке и деде имали у ратним дешавањима, и то не сме више никад и нигде да се понови. Ваше је само да размишљате о добрим стварима, школовању,

успршавању и вашем напретку. Ми смо ту да вам то обезбедимо, то је наша дужност - казао је Стаматовић, којем су се гости из Сребренице захвалили на срдчности и гостопримству, помоћи и сарадњи која је остварена протеклих година.

Директор Средњошколског центра „Сребреница” Момчило Цвјетиновић захвалио се председнику општине Чајетина изразивши жељу да узајамна сарадња потраје, као и да Стаматовић још дуго времена извршава послове које му је народ поверио. Овом приликом директори основне и средње школе из Сребренице уручили су поклоне општинском руководству.

Основци и средњошколци из Сребренице боравили су од 14. до 19. јануара на Златибору и задовољни су проводом. Било је и оних који су први пут овде дошли.

М. Ј.

Признање „Поносна колевка” за улагања у наталитет

Награда „Поносна колевка”, коју додељује „Покрет за децу три плус”, уручена је Милану Стаматовићу, председнику општине Чајетина која је једна од пет локалних самоуправа у Србији које највише улажу у популациону политику. – Сматрамо да је наша дужност и обавеза да активно радимо на мерама за поправку црне демографске слике која се надвила над Србијом и зато последњих седам година општина Чајетина ствара системска решења да се врати достојанство наших мајки, деце и млађе генерације, али и традиционалне вредности које су красиле наш народ, а не да нам се намећу неке европске вредности које никада нису

биле у нашој традицији – изјавио је на уручењу награде Стаматовић, додајући да се може радити на повећању наталитета уколико се не стварају услови за промену општег амбијента, инфраструктуре, културног

и забавног живота. По његовим речима, у три села општине Чајетина забележен је пораст броја новорођене деце, а у пет села су изграђени и вртићи, што је свакако један од разлога за појаву да се младе девојке

овде одлучују за удају у сеоским срединама.

Председник УО „Покрета за децу три плус” Владислав Гавриловић рекао је да је према попису из 2011. године у Србији било 7,8 одсто породица са троје

и више деце, а да би нас у будућности било као данас потребно је да буде барем 45 одсто таквих породица. Општина Чајетина сваке године буџетом предвиђа значајна средства за подстицај наталитета. Родитељски додатак се сваке године увећава, за 2018. годину накнада из буџета за социјалну заштиту (родитељски додатак, вантелесну оплодњу, помоћ у кући, помоћ деци са сметњама у развоју...) планирана је у износу од 73,5 милиона динара. Ова општина већ пет година подржава поступак вантелесне оплодње, опредељена средства по појединачном захтеву износе 300.000 динара, а годишње се јави пет парова који и остваре своје право. **М. Ј.**

За прворођено дете од општине Чајетина 75.000 динара

Дугогодишња озбиљна посвећеност општине Чајетина питању подстицаја наталитета, уз велика буџетска улагања у ту област, примећена су и на ширем плану. Уз оцену да је ова општина једна од ретких локалних самоуправа у Србији која из године у годину све више новчаних средстава у буџету опредељује за подстицај наталитета, њен труд је препознао „Покрет за децу три плус”. Овај покрет је Чајетину сврстао у „Топ пет” локалних самоуправа у Србији које имају за циљ повећање броја новорођене деце.

Како би што боље поспешила наталитет општина Чајетина је из године у годину све више увећавала износ родитељског додатка. Он је у 2014. години за прворођено дете износио 20.000 динара, за другорођено 30.000 динара, за трећорођено и свако

наредно дете 40.000 динара. Од тада па до данас ти износи су значајно увећавани.

„У 2018. години родитељски додатак за прворођено дете износи 75.000 динара, за другорођено 100.000 динара, за трећорођено и свако наредно рођено дете 150.000 динара. Значајна средства у овој години планирана су и за социјалну заштиту, где поред родитељског додатка имамо и трошкове на име вантелесне оплодње, на име социјалних услуга као што су: помоћ у кући, помоћ деце са сметњама у развоју и друге. За ове сврхе у буџету су планирана средства у износу од 73,5 милиона динара”, наводи Ивана Јерemiћ, заменик секретара Скупштине општине Чајетина.

С обзиром да све више брачних парова има проблема са остваривањем потомства, општина Чајетина пружа финансијску подрш-

Ивана Јерemiћ

ку и у поступку вантелесне оплодње. Неопходни услови за остваривање овог права су да бар један од родитеља има пребивалиште на територији општине Чајетина најмање три године и да су имали три покушаја вантелесне оплодње о трошку државе.

„Пошто покушају да то своје право остваре о трошку државе готово сви парови који се обрате општини Чајетина, а испуњавају прописа-

не услове, стичу право на износ од 300.000 динара, колико износи накнада на име вантелесне оплодње по појединачном захтеву. Годишње се пријави око пет парова, који то своје право и остваре”, додаје Ивана Јерemiћ.

„Покрет за децу три плус”, који је основан са циљем пружања подршке породицама са троје и више деце, спровео је велику акцију доделе признања локалним самоуправама које су у свом раду донеле одлуке о финансијској помоћи породицама са троје и више деце. Према њиховим резултатима општина Чајетина улази у топ пет локалних самоуправа и носилац је признања „Поносна колевка”. Поред општине Чајетина ово признање заслужено је припало и општинама Нова Варош, Кушумлија и нишкој Медијани, те граду Лозници.

Д. Росић

Школска слава Свети Сава у нашим школама

УОШ „Димитрије Тучовић“, у издвојеном одељењу на Златибору, школска слава Свети Сава спрема се још од септембра, како и доликује једном таквом догађају, каже наставница ликовног васпитања Даница Јевтић Шишовић. Све секције су укључене у припреме, а од мноштва идеја, написаних и насликаних радова одабрано је најбоље да се прикаже гостима. Ове године се наставница

српског језика Ксенија Бојовић одлучила да са ђацима виших разреда припреми представу према драмском тексту „Слава Светог Саве“. Светог Саву глумио је ученик седмог разреда Гаврило Лојаница којем је ово извођење по свему било занимљиво.

Лепи српски обичаји

„Стално ми говоре мама и тата да будем поп и онда ми је било занимљиво кад сам обукао оно одело за Светог

Саву. Чудно сам се осећао, мало важније него иначе.“ О самој представи Лојаница каже да је добро то што су приказани лепи српски обичаји.

Ове године су се у припрему прославе укључиле и учитељице са својим ученицима, припремивши краћи драмски програм који је употпуњен музичким тачкама за које се постароо наставник музичког Марко Џамбасовић, као и ликовним радовима на тему светосавља.

И у Основној школи „Миливоје Боровић“ Мачкат, у издвојеном одељењу Крива Река, поводом школске славе припремљен је пригодан програм. Поред Светосавске химне, декламоване су, по старом обичају, речитације посвећене првом српском просветитељу, а изведени су и драмски текстови у стиху који имају за циљ да децу науче о животу и делу Светог Саве.

Свечаност је завршена наступом фолклорне групе КУД „Севојно“ у којој играју полазници предшколског и млађих разреда ове школе.

Математика у знаку Светог Саве

Свечана приредба представља завршницу тематске недеље „Школска слава Свети Сава“ која је обележена у матичној школи и свим издвојеним одељењима у недељи пре Савиндана. Поред читања текстова о Светом Сави, у овој недељи чак су се и математички задаци односили на живот и дело Светог Саве. Такође, реализоване су и креативне радионице на којима су ученици различитим техникама израђивали портрете Светог Саве (мозаик семенкама, колаж, сликање...). Овај ђачки дан прослављен је и у средњој Угоститељско-туристичкој школи.

М. Р. Луковнћ

Оаза мира и одмора Машана Лекића

„На Златибор с породицом долазим и по десетак пута годишње. Ове сезоне први пут сам открио и чари јесени на планини. Морам признати да су ме ти невероватни призори импресионалирали и препоручујем свима да дођу на планину и у сезони када природа мења боју”, каже познати ТВ аутор

Многима које познајемо и често гледамо или слушамо прија одмор на Златибору, радо долазе на „златну” планину. Међу њима је и познати ТВ лице Машан Лекић. Аутор и водитељ емисија „Досије” и „На месту злочина са Машаном” телевизије Прва, новинар коме је опасност посао и интересовање.

Ко прати Лекићев телевизијски рад зна да је ранији играно-документарни серијал „Досије”, формат из документарног приказа криминалних активности са ових простора, био врло гледан и популаран. Већ неколико месеци на Првој телевизији је актуелна емисија „На месту злочина са Машаном”. За разлику од „Досијеа”, ова емисија има динамичнију форму и прати најактуелније догађаје из црне хронике, а екипа, на челу са Лекићем, даноноћно прати рад служби које се боре против криминала и спасавају животе, од хитне помоћи до специјалних јединица.

Обнавља енергију на Златибору

Стални су напори спасилаца да спрече, помогну и реше многобројне случајеве који су, нажалост, постали свакодневница. Овај ТВ формат је захтеван у реализацији, изискује заиста велике напоре аутора и екипе који су у сталном покрету 24 сата како би гледаоцима што верније са терена приказали поступак решавања одређених случајева. А кад се Машан од таквог

рада умори, ту је Златибор. Да застане од брзог темпа, удахне планински ваздух, напуни батерије пре него што поново крене да отвара полицијска досијеа и реконструише злочине. Неколико пута годишње он обнавља енергију на Златибору, где има породичну викендицу. Признаје Лекић у изјави за „Златиборске вести” да

ли моји баба и деда. Некада су имали камп приколицу, обишли су целу бившу земљу, континент, добар део света, али управо су овде, када су отишли у пензију, одлучили да направе викендицу. Скоро да сам одрастао на Златибору – објашњава Машан Лекић, који порекло води са севера Војводине, али мир ипак не налази у равници, већ управо на „златној планини”. Живи, иначе, на Новом Београду са супругом Миром и њиховом ћеркицом Мијом.

Овде је мир загарантован

- На Златибор с породицом долазим и по десетак пута годишње. Радо позивам и пријатеље, а већ традиционално приређујем новогодишњу вечеру за колеге. Ове сезоне први пут сам открио и чари јесени на планини. Морам признати да су ме ти невероватни призори импресионалирали и препоручујем свима да дођу на планину и у сезони када природа мења боју.

Маркантни водитељ стекао је и много пријатеља који живе овде и у околним местима. Често му се придруже на малим слављима, уз музику и специјалитете из краја.

- Сан ми је да реновирам ову кућу. Налази се заиста на идеалној локацији, близу центра планине, а опет довољно удаљена од свега да ми увек гарантује потребан мир – рекао нам је Лекић, човек коме је Златибор у срцу.

снимање често уме да буде много напетije од онога што гледамо на ТВ екрану. А када пожели да одмори душу и очи од тешких сцена на које често наилази током рада на овом пројекту, одлази у своју малу породичну оазу, смештену овде, на 230 километара од Београда.

- Кућу на Златибору су још осамдесетих подиг-

Деветогодишњаку Часни крст у пливању на Црном Рзаву

На Богојављење се први пут пливало за Часни крст у Водицама на Црном Рзаву, у организацији Црквеног одбора МЗ Доброселица и њених мештана, а уз свесрдну помоћ Спортског центра и општине Чајетина. Претходних година богојављенско пливање се одржавало у Борју ка Љубишу, али ће од овог Богојављања то постати традиција у Водицама, где су за ову сврху мештани ископали, како кажу, мини језерце.

„Обред великог освећења воде и славског колача ове године је мало скромније спремљен, јер је мало времена било, али ако Бог да, догодине ћемо се окупити још организованији и у већем броју. Домаћин овога смо сви ми, уз помоћ породице Поповић која има искуство у спровођењу оваквог чина,“ каже Јован Стојковић, парох доброселички.

За часни крст пливало је њих 17, међу њима једна девојка, а дошли су из: Доброселице, Водица, Мачкага, Ужи-

ца, Златибора... Домаћини су за пливаче, али и за многобројне госте, припремили топле напитке и закуску.

„Ово има традиционални и православно значај, а битно је и због туриста. Око 250 људи се окупило овде, што уоп-

ште није мало за једно место. Захваљујем се учесницима,“ рекао је Жељко Марјановић, заменик председника МЗ Доброселица.

Сви пливачи су се договорили да Часни крст припадне најмлађем од њих, а то је

деветогодишњи Лазар Басур којем ово није прво учешће у пливању за крст. Његов отац Арсеније Басур из Јелове Горе (Ужице), каже да сва три сина од њихове прве године доводи на овај дан на воду и ритуално их погружава, а Лазар је, као најстарији, пливао неколико пута.

„Сви знамо значај благодетног дејства воде на данашњи дан. Зато људи не треба да имају неки страх од овог купања богојављанског. Са вером у Бога и за славу Божију човек може не само да скочи у хладну воду, већ и чуда да чини“, насмешено и поносно говорио је за „Златиборске вести“ Арсеније Басур.

Питали смо и носиоца Часног крста за његово искуство. „Није било ништа страшно“, одлучан је Лазар. „Вода је мало хладњикава, али ниједном се нисмо прехладили, ни једне године. Сви сматрају као да је то баш нешто страшно, а у ствари је занимљиво.“

М. Р. Луковић

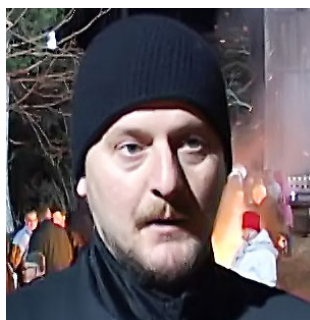
Српска Нова година у Јабланици у духу народне традиције

На дочеку у порти јабланичке цркве брвнаре велики број мештана и туриста, неки дошли и из Кнића. – „Звезде Гранда” и трубачи на Краљевом тргу

На Златибору је српска Нова година, по устаљеном обичају, свечано дочекана на две локације – концертном музичких „Звезда Гранда” на Краљевом тргу у центру Златибора модерније и урбаније, а у златиборском селу Јабланица традиционално, у духу народног предања.

У Јабланици је уз присуство великог броја мештана и туриста дочек свечано организован у необичном амбијенту – порти древне цркве брвнаре посвећене Покрову Пресвете Богородице, на узвишењу међу столетним боровима. Прослави је претходило вечерње богослужење, а затим је свечано наложен други део бадњака.

Јереј Јован Стојковић, парох

Јереј Јован Стојковић

доброселички, изразио је задовољство што се код ове вишевековне светиње окупио велики број верника, уз наду да ће разлога за оваква окупљања у наредном периоду бити још више. „Ово је један од повода да се окупимо, заиграмо и запевамо, надам се да ће их још бити. Мислим да ниједан од

Драган Вујовић

православних храмова у Српској православној цркви не обележава овај датум као ми овде. Заиста, Јабланица је вечерас центар Србије”.

Дочек српске Нове године у Јабланици, по речима Живојина Рајовића, председника савета МЗ Јабланица, славио се одувек, некада тајно, а некада

Жарко Божанић

јавно. У сваком случају, увек је привлачио пажњу великог броја мештана, али и туриста. То потврђује посета представника пријатељске општине Кнић којима није било тешко да пређу чак 200 километара како би присуствовали дочеку српске Нове године у Јабланици. „Ово је нешто што треба

неговати на овим простори-ма. Од огромног је значаја за туризам. Сама чињеница да смо прешли оволики пут значи да смо имали жељу да дамо подршку свему овоме што радите”, рекао је Драган Вујовић из Кнића.

Члан Туристичког удружења „Јабланица” Жарко Божанић каже да Јабланица дели судбину многих села, те да овом манифестацијом, која траје већ 11 година, желе да врате омладину у села и да се сете својих корена. „Села нам се полако празне, те покушавамо да са одређеним манифестацијама, као што је ова, анимирамо и вратимо омладину и старе, да освежимо традицију”, додаје Божанић.

Поред наступа трубачког оркестра и певачких група,

Немања Радибратовић

ове године у програму је била и деџа представа у извођењу глумца ужичког позоришта. „Прелепа атмосфера. Баш сам срећна када видим да се народ окупио око ватре, да је лепо расположење, да има песме, музике, да има пуно деце. То ме у ово данашње време јако радује”, истиче глумица Биљана Здравковић.

Најмлађи су и овога пута са нестрпљењем очекивали долазак Божић Бате који им је као и претходних година поделио новогодишње пакетиће. Многима од њих овај догађај остаће у лепом сећању: „Ја сам од свог најранијег детињства стално долазио овде и рецитово неке песмице, због којих сам добијао пакетиће. Божић Бата стално долази са саоницама које вуку коњи. На глави носи шајкачу и увек нас обрадује пакетићима”, каже дванаесто-

годишњи Немања Радибратовић, који, како додаје, свако лето и зиму проводи код бабе и деде у Јабланици.

Гостољубиви мештани гостима су служили топле напитке, ловачки гулаш и свадбарски купус, а ове године је по први пут организована и лутрија. Да овај догађај буде што потпунији и свима остане у лепом сећању постарало се Туристичко удружење Јабланица, као главни организатор. Свесрдну подршку у организацији дали су: МЗ Јабланица, ТО Златибор, Спортски центар Чајетина, Ловачко удружење Јабланица, у сарадњи са помесном црквом, а под покровитељством општине Чајетина. Организацији догађаја ове године прикључио се велики број спонзора који су обезбедили вредне награде за све

Биљана Здравковић

оне који су одлучили да опробају срећу на лутрији.

Док су једни славили у Јабланици, други су за дочек били на Краљевом тргу где су уживали у наступу „Звезда Гранда” Немање Стевановића и Јелене Гербец. Својим хитовима, уз пуно позитивне енергије, они су забављали окупљене на тргу крај језера. За добро расположење постао се и трубачки оркестар Игора Митрића, чији се препознатљив звук зачуо тачно у поноћ, док је небо над Златибором обасјавао раскошан ватромет. За организацију и овог дочека заслужне су Туристичка организација Златибор и општина Чајетина, које су се на преласку из прошле у ову годину постарале да приреде чак четири изузетна музичка спектакла на препуном Краљевом тргу.

Драгана Росић

Мимозе и мажоретке на Краљевом тргу

Златибором је 22. јануара мирисала мимоза, дух Медитерана запосео је плато Краљевог трга. Ту је одржан дефиле којим је најављен предстојећи 49. Празник мимозе у Херцег Новом. Златибор је прва од пет дестинација на траси овог каравана у сусрет том атрактивном догађају. Мажоретке и остали учесници каравана позвали су – музиком, плесом, дељењем мимоза и промотивних материјала, у веселом расположењу – све становнике и посетиоце Златибора да дођу у Херцег Нови. Та вишедневна херцеговска манифестација отвара се 2. фебруара карневалском поворком и концертном Нине Бадрић, а разноврсни програми (Маскенбал, „Дани Београда”, Фешта на скверу, „Дани Грчке”, изложба цвећа, пливачки митинг и друго) трају током целог месеца.

Т. О. З.

Посао у пољопривреди за теже запошљиве категорије

Шест општина нашег краја, међу којима је и Чајетина, у сарадњи са РРА „Златибор”, Удружењем „Феномена” Краљево и Грађанском ромском иницијативом „ГРИН” Ариље спровеле пројекат „Одржива пољопривреда, одржива инклузија, одрживо село” који финансира ГИЗ у оквиру програма „Иницијатива за инклузију”. Циљ је запошљавање теже запошљивих категорија становништва у области одрживе пољопривреде за 60 корисника, који ће се бирати на основу јавног позива. „Подршка се додељује као бесповратна. Прва група корисника су 40 лица, за које се додељује опрема за одрживу пољопривреду у износу до 2.000 евра по кориснику, финансијске субвенције из укупно расположивог фонда од 20.000 евра и менторске подршке за одрживу пољопривреду. Друга група корисника су 20 лица, за које се додељује подршка у виду обезбеђења радне праксе на пољопривредним газдинствима уз надокнаду трошкова превоза и исхране за три месеца. У првој фази гарантује се по свакој општини минимум осам корисника, а у другој пет”, наводи Катарина Мурић из ПДЗП „Златиборски еко аграр”, које је носилац пројекта за подручје општине Чајетина.

З. В.

Велибор без три прста и са три гелера у телу сазидао две куће

Пуковник Велибор Милојевић, који се као млад потпоручник 1967. бацио на бомбу у рову да би спасао војника, радно проводи пензионерске дане у родном селу Шљивовица

Велибор Милојевић из Шљивовице је од малих ногу маштао да постане официр. Ужичку гимназију је завршио са одличним успехом, јер је то био један од услова за пријем на Војну академију, где је такође био међу најбољим питомцима. У пролеће 1967, 4. јуна, са годину дана војне службе и чином потпоручника, Велибор се оженио, да би након 40 дана кренуо са својом јединицом на војни полигон код Бихаћа, на обуку бојевог гађања са младим војницима.

Био је 13. јули, сунчан и топао дан, када је требало извести обуку бојевог гађања ручном дефанзивном бомбом „крагујевчанком“. Сваком војнику потпоручник Мило-

јевић би пре гађања објаснио поступак бацања бомбе. Четири секунде су потребне да се бомба избаци након активирања. Двадесеторица младих војника су то учинили на опште задовољство. И војник Мирко Јосиповић из Хрватске Градишке нормално је ушао у ров са пушком и бомбом у руци, заузео одговарајући стојећи став, одшрафио је заштитни поклопац, ударио бомбом у кундак пушке, и када је она злокобно зашиштала - испала му је из руку!

Његов старешина, млади потпоручник Велибор Милојевић није размишљао. Бацио се на бомбу, дохватио је рукама, својим телом је заштитио војника и покушао да је избаци из рова. Али, четири се-

кунде су неумитно пролетеле, и разлегла се страховита експлозија. Бомба је Велибору експлодирала у рукама. Од силне експлозије за трену так је обневидео. И оглувео. „Брзо, погибе потпоручник“, повикао је неко од војника који су се налазили у непосредној близини. Настала је жестока трка са временом. Војник Мирко Јосиповић је, срећом, изашао из рова без најмање огреботине.

Није тешко замислити како је у тим тренуцима изгледао потпоручник Велибор Милојевић коме је офанзивна бомба „крагујевчанка“ експлодирала у рукама. Био је сав у рамена и пун гелера. Крв је шикљала на све стране, а до болнице се одатле могло само

пешице. Војници нису губили време, извукли су сложено свог командира и понели га на рукама. Трчећи. Велибору једино глава није била повређена. Танко црево било је пробијено на пет места, обе подлактице пребијене, комади гвожђа у грудима, трбуху и у обе ноге. Имао је чак осам тешких рана по телу. А ипак, када се на путу до болнице пробудио из кратког изнуђењег сна или, боље рећи када се освестио и с муком отворио очи, прво је запитао: шта је са војником Мирком Јосиповићем, је ли жив и да ли је повређен. На улазу у елитну бихаћку војну болницу, где су војници стигли након 12 минута носећи на рукама свог старешину, чекела су четири искусна војна хирурга.

- Био сам сав у дроњцима. У ранама по читавом телу и са искиданим цревима. Али сазнање да је мој војник остао неповређен дало ми је снагу да издржим све болове. Зашили су ме лагано и вешто, као чарапу, игла и конач су чудо, а издржао сам десетак операција. Једино нису могли да из мене изваде све гелере, па и данас имам два у плућима и један у стомаку. Колеге ме зато зову „Велибор гвоздени“.

Предавач на Високој војнополитичкој школи

Вест о Велиборовом подвигу брзо се пронела читавом тадашњом Југославијом. ЈНА га је одликовала Орденом за храброст, а „Вечерње новости“ су га уврстиле у листу добитника признања „Најплементији подвиг године“. Новинама „Народна армија“, које су међу првима писале о овом догађају и које и данас чува у својој родној Шљивовици, стигао је велики број писама и честитки, с молбом да их проследи Велибору. Цетињски „Обод“, који је, 1968, славио 15 година успешног рада, позвао је Велибора Милојевића да буде специјални гост на овој свечаности. Челници „Обода“ послали су и авионске карте за њега и супругу

На осматрачници код с. Борја, Каљиновик, јула 1966.

Верицу. Од Тивта до Цетиња, присећа се Велибор, путовали су аутомобилом заједно са високим државним функционерима Ђоком Пајковићем и Крстом Попиводом. Додајући да је ту био и Благо Јовановић, Велибор напомиње:

- На свечаној скупштини свих запослених радника „Обода“ аплаузом је поздрављено присуство кошаркашког репрезентативца Ива Данеуа и какањског рудара чијег имена се не сећам. Када су мене представили дошло је до делиријума одушевљења међу радницима. Поред добијеног Ордена за храброст и признања „Вечерњих новости“, то је било најлепше признање за мене. Добили смо на поклон „Ободов“ фрижидер који нас је служио до пре пет година.

Када се сасвим опоравио, иако тежак инвалид, Велибор је тражио да се врати у своју јединицу. Војничка правила то, међутим, нису дозвољавала. Не мирећи се сачињеницом да је пензионер са 23 године живота, он није дозволио да се тако заврши његова војна каријера. Уписао је психологију на Београдском универзитету, и није му сметало да хвата белешке и пише радове са два преостала прста на десној руци. Завршио је факултет у року и са највишом оценом, и са професорском дипломом добио посао предавача на Високој војнополитичкој школи ЈНА у Београду. У међувремену је магистрирао и све до 1992. године, када је

пензионисан, предавао је војну психологију и морал војске. Велибор је као инвалид радио пуно радно време и са бенефицираним стажом стекао пуну пензију. Пензионисан је са чином пуковника. Као магистар пуковник у пензији 1999. штампао је књигу-учбеник „Морал војске“, а тадашњи начелник Војне академије Војске Југославије одобрио је да се та књига може користити као наставни материјал.

Бетонира, вари, подиже рогове...

Ближио се крај пролећа. Велибора смо затекли у лепом, пространом и равном дворишту између магистралног пута Сушица – Кремна и реке Сушице. У истом дворишту на левој обали Сушице, своје куће имају његова два брата и сестра. „Моје двориште је равно као стадион мадридског Реала“, каже Велибор у шали. Јасмин тек процветао. Божур такође.

Легани ветрић носи заостали бехар са јабука. Купине у строгом, војничком реду, тек у заметку. Све то Велибор гаји. Испред куће око велике смрче шестоугаони дрвени сто. Да могу сви истовремено сести, када се окупе. Син, кћерка, зет и снаја и четворо унучади. Супруга му је, нажалост, преминула пре неколико година.

- Деца ређе долазе, јер имају обавеза. Супруга Верица с којом сам био у браку 48 година и која ми је била десна рука и ослонац у најтежим тренуцима није дочекала да прославимо „златну свадбу“ – прича Велибор са сетом. – Данас, са 80 одсто инвалидитета, на очевини, без ичије помоћи, правим викенд куће мени и деци. Све сам урадио сам, и бетонирао, и зидао, подизао рогове и греде, и арматуру и цреп. Не можеш да нађеш радника у селу, а уз то у сваком послу ја сам захтеван и строго прецизан. Чак сам научио и занат вариоца. И металну ограду и металну капију ја сам направио.

Иако се десио поодавно, пре 50 година, Велиборов подвиг је неоправдано заборављен.

Као наставник ВВПШ ЈНА, пуковник предаје предмет Војна психологија 1990.

Од тада, каже, нико изузев пријатеља и колега није се интересовао за њега. Ни медији га нису споменули у рубрици „Где су и шта раде“. Изненадни сусрет са вашим репортером причинио му је искрено задовољство. Подсетио се свега као да је јуче било, распричао се о томе како је јединица у којој је службовао ту годину дана, припадала Карловачкој дивизији, настављајући традиције легендарне Шесте личке. Његов пук настављао је традиције Четврте крајишке, а

командант Загребачке армијске области у то време био је легендарни генерал Ђоко Јованић. Али, шта вреди, снови које је сањао и пре завршетка школе и након добијања чина потпоручника, као млади старешина, остали су недосањани.

Зато, „вратили“ смо га у разговору да се још једном присети тих тешких дана када га је највише болело што неће моћи да обавља дужност за коју је у школи добио највише оцене. „Карактеристике бомбе „крагујевчанке“ су све говориле:

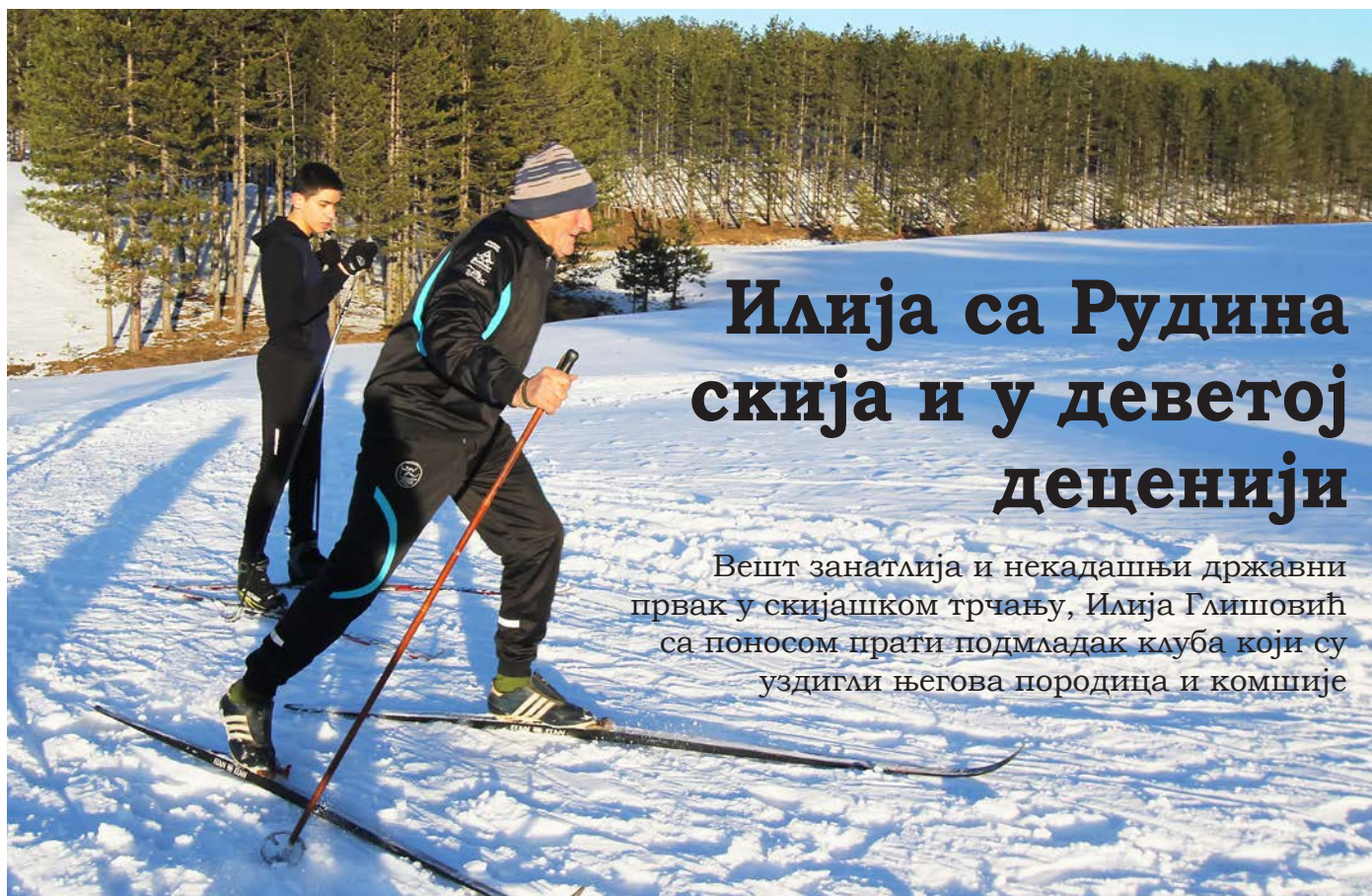
- „Крагујевчанка“ уништава или макар онеспособљава - кратко је одговорио - све живе циљеве на раздаљини и до 200 метара. Није ми јасно како сам остао жив.

Велибор Милојевић, тада артиљеријски потпоручник, млад и кршан Златиборца својим телом је законио војника када је „крагујевчанка“ експлодирала у његовим рукама и - преживео. И не само то: он не жели да призна да је инвалид. Пут од Шљивовице до Београда, дуг 220 километара, данас пређе без икаквих проблема возећи свој аутомобил. На својој очевини неуморно ради по 12 часова дневно. Овај храбри и неунштиви Златиборца, „Велибор гвоздени“, понаша се и данас као да му се тог 13. јула 1967. године у рову крај Бихаћа током извођења бојеве обуке није ништа догодило.

Светислав Тијанић

”

За подвиг одликован Орденом за храброст, а добио је и признање за најплеменитији подвиг године

Илија са Рудина скија и у деветој деценији

Вешт занатлија и некадашњи државни првак у скијашком трчању, Илија Глишовић са поносом прати подмладак клуба који су уздигли његова породица и комшије

Уобичајени поподневни јануарски тренинг најмлађих чланова Смучарског клуба „Златибор“ имао је посебног госта. Деца су се са поштовањем обраћала старијем човеку који је са њима скијао по стази на Тић пољу, а нека од њих су и знала да се ради о Илији Глишовићу, једном од пионира смучања на Златибору.

Деца настављају традицију смучања на овим просторима дужу од 100 година, а писани трагови говоре о доласку Норвежанина Хенрика Ангела који је крајем 19. века у Црној Гори ходању на скијама учио и будућег краља Петра Карађорђевића. Нордијска дисциплина проширила се југословенским државама, с тим што се најбоље примила у Словенији. И географски предређени Златиборци између два светска рата долазе у контакт са скијама, неки у војсци, а неки од странаца. Савладавање снежних препрека помоћу скија убрзо се примило и у селу Рудине, већ 1938. Јанићије Јеремић, Дра-

Илија Глишовић је не само скијаш него и ковач

го Јеремић, Милош Мишовић и Милија Глишовић оснивају „Смучарско друштво Рудине Златибор“, а Илија Глишовић нам препричава како је он за смучке сазнао:

Скијама до школе

„Мој отац Милија и тета Јанићије Јеремић су у Ужицу, по некој казни, на железничкој станици истоварали или утоварали некакве немачке скије. Кад су се вратили почели су да их праве, пошто су били столари. Покушавали су

- једне, друге, и успели. Ја сам их замолио да их и мени направе од неких окова. Ни 10 година нисам имао када смо мој отац и ја направили једне мале скије. Касније сам их заиста много направио нашој деци, јер других скија није било, нити је ко правио“, каже витални занатлија. Он је скије правио од јасеновог дрвета, које је секао и обрађивао, кувао и савијао, сушио и окивао користећи разне материјале и предмете за предње везове. Иако су тада постојали

клуб и учешће младих са Рудина на такмичењима, резултати нису били у првом плану, већ практична корист од скијања: „Потреба нас је терала да имамо скије, тада није имало никаквог превоза, ни пута, аутобуса ни кола. Ја сам ишао у Голово у школу четири године. Снегови су били много велики, а и моје три ћерке су ишле у школу у Чајетину, све са скијама, јер није имало другог начина“.

О феномену смучарског села из којег ђаци скијају до школе, а сељаци на смучкама носе сено и обављају послове писала је и „Илустрована политика“ 1973. године. Јунаци приче били су и Глишовићи, Илија као првак Србије, његов брат Драган резултатски тик иза њега, и њихова деца која су такође направила запажене каријере у скијашком трчању. Круна смучарске каријере деда Илије биле су 1975. и 1976. година када он постаје првак Југославије, али не са својим прављеним скијама:

„Раније на једном такмичењу приметио сам да ми је скија ишла улево, је је ни-

**Драган Глишовић,
Драган Кондић,
Брацо Синко
и Илија Глишовић
1974. на Златибору**

сам лепо спаковао у транспорту. После сам купио од Словенаца половне које они издери, а они су имали праве скије, од пластике и од дрвета. Најрадије се сећам тих главних титула кад сам победио Словенце, који су били толико уображени јер су имали све, да се није с њима могло лако ни разговарати. Али кад смо их победили гледали су нас са чуђењем, није им било свеједно, сећа се осамдесетогодишњи ковач и столар, који је са клупским друговима из свог села учествовао на такмичењима у Маврову, Дражгошама, на Игману, Жабљаку... Тренера нису имали, а брдовите Рудине које су довољно близу и довољно далеко од Чајетине и Златибора, показале су се идеалним за одржавање форме и кондиције. Глишовића су резултати одвели и у Мурманск, на северозападу Русије, на међународно такмичење за које је добио посебна упутства о понашању од државног руководства.

Традиција клуба који је мењао име у „Јанићије Је-

ремић“, па Смучарски клуб „Златибор“ настављена је и у следећим генерацијама. Посебно се истакао пласман Бранке Кузељевић на Зимске олимпијске игре у Торину 2006. године. У клубу је тренутно више од 40 деце која са тренерима Радосавом Јелисијевићем и Николом Кутлешићем раде и на моторици и здравим спортским навикама. Озбиљна такмичења очекују их у фебруару, а и деда Илија их понекад саветује:

„Много сам захвалан љу-

деца су много добра, виђам их и лети како прелазе велику километражу на бициклима и ролерима, а свраћају и код мене. Ево, ја сам ушао у девету деценију, па рачунам да ме тај спорт извукао“.

Нигде нема оваквог поднебља

Наша планина је раније била домаћин озбиљних такмичења попут „Златиборског меморијала“, а уређене стазе су могућност за организацију још већих трка и купова.

”

Руководство Смучарског клуба „Златибор“ захваљује се на помоћи општини Чајетина и Туристичкој организацији Златибор, уз посебну захвалност амбасади Норвешке

дима који раде са овом децом. Захвалан сам општини, јер помаже у раду и функционисању клуба. Пуно ми је срце кад видим да имају добре скије, добре штапове, добре ципеле, а сигурно ће имати још боље срце него ја, јер имају добре услове. Ова

„Што се тиче Златибора, сигурно да нема нигде оваквог поднебља за ове наше дисциплине, а био сам свуда у нашој држави. Имамо добре стазе: и на Тић пољу, резервну стазу у Муртеници, испод Торника, и још то треба уређивати, а и гондо-

ла ће нам ваљати“, нада се Глишовић, који је био носилац олимпијског пламена пред Зимске олимпијске игре у Сарајеву 1984. године. Пламен овог спорта на Златибору и даље јако гори, захваљујући нашем саговорнику који нам са поносом показује медаље сећајући се прошлости:

„Увек ми је то драго, често ми падне на памет и расположен сам кад се свега сетим. Радо узем и погледам те медаље. Надам се да ћу их све прикупити на једно место и, ако будем у могућности, да се направи један музеј. Да се види ко је био деда Илија“, поручује Илија Глишовић, смучар са Рудина.

А руководство Смучарског клуба „Златибор“ захваљује се на помоћи општини Чајетина и Туристичкој организацији Златибор, уз посебну захвалност амбасади Норвешке која је донирала опрему у вредности од 10.000 евра 2013. и 2014. године кроз пројекат који су реализовали СК „Златибор“ и Радионица „Круг“. **М. Јевремовић**

Ерски хумор је израз нашег трајања

ПИШЕ: СНЕЖАНА ЂЕНИЋ

Хумор је сјајње дуа једног народа, његов специфични израз. Хумор је део усмене народне традиције и израза који настаје у узајамном деловању природних и историјских чинилаца и као такав осликава карактер и менталитет становништва који га ствара. Хумор је део нематеријалне културне баштине која се дефинише као праксе, знања и вештине које одређено друштво препознаје као део

свој културног наслеђа, а што, преносећи се са генерације на генерацију, ствара осећај идентитета и трајања.

Хумор је живи процес, који се мења кроз време и део је свакодневне животи. Полазне основе у одређивању посебности хумора као одраза заједничког, колективног живљења дефинисане су облицима и врстама, пропорционално начину и условима животи, месту и времену настајања.

Бистар ум и жив дух Златибораца

Живот људи златиборске регије у специфичним и суровим економским, друштвеним, привредним и историјским условима опстанка био је одувек тежак. Опстајући вековима на посној и шкртој земљи, бавили су се углавном сточарством и производњом посебних производа попут луча, катрана и смоле које су златиборске кириције на малим, осамареним коњима, са осталим ерским еспапом, каравански преносили на српске варошке пијаце.

Начин живота, али и само поднебље под којим се сударају и мире хладне струје севера и оне топле са југа, простран неспутан видик,

утицали су на обликовање карактера, менталитета и физичких особина становништва овог краја. То су људи интелектуално особени захваљу-

јући бистрини ума и живом духу, мирни и пристодушни, али у сталној и суровој борби за опстанак научени својерсној мудрости, пронициљиво-

сти, речитости, досетљивости и виспренности.

То стање духа има и свој специфични израз у ерском хумору који је истинска друштвена и културна посебност људи овог краја, а који на шаловит начин жигује све девијације друштва, критички се обрачунава са властодршцима, свештеницима, трговцима, учитељима и новотаријама које би требало да им унапреде живот, што представља истински доказ супрематичности (надмоћи) народног духа.

Ерски хумор у репертоару културног наслеђа

Ову особину уочили су многи путописци и истраживачи, путујући овим крајевима, а касније се тим „феноменом“ бавило неколико научних радника и сакупљача „ерских мудролија“, што му даје на значају, значењу, традицији, стварајући трајни траг у културној баштини српског народа.

Сматрајући да ерски хумор има све потребне елементе, библиотека „Љубиша Р. Ђенић“ у сарадњи са општином Чајетина предложила га је за упис у Национални регистар нематеријалног културног наслеђа. На наше велико задовољство, ерски хумор је препознат као део културног идентитета српског народа и одлуком Националног комитета за нематери-

Библиотека „Љубиша Р. Ђенић“ у Чајетини

Позив читаоцима

Позивамо све који имају занимљиве анегдоте, пошалице, кратке смешне приче из наше свакодневице, шале, вицеве и друге облике ерског хумора да их за рубрику „Ерска народна ризница“ нашег листа пошаљу на мејл адресу библиотеке „Љубиша Р. Ђенић“ из Чајетине ljubisardjenic@mts.rs и потпишу именом и презименом. Најбоље прилоге објавићемо у „Златиборским вестима“, а необјављени биће читани у програму манифестације „Летњи улични ерски кабаре“.

јално културно наслеђе Србије, од 18. јуна 2012. године, уписан је у Регистар нематеријалног културног наслеђа Републике Србије при Етнографском музеју у Београду, под инвентарним бројем 15.

Библиотека „Љубиша Р. Ђенић“ одавно је започела прилежна истраживања и сакупљање ерског хумора које своје богатство показује у шаливој причи, као неопходан

и непрекидан посао заштите једног сегмента нематеријалног културног наслеђа, што

блага које уистину јесте сведочанство за будућа времена.

На основу ових истраживања од 2008. године, библиотека „Љубиша Р. Ђенић“ организује дводневну манифестацију „Летњи улични ерски кабаре“ на улицама Чајетине и Златибора. У оквиру ове манифестације, као афирмација кратке форме, расписује се и Међународни конкурс за најбољи афоризам.

Грчко море

Пошћо су ја заболела леђа, Моћа оишишао код лекара. После прејледа лекар му рече:

- Најбоља шераија је шойло море, као у Грчкој.

На ше докшорове речи Моћа се замисли и рече:

- Ја ћу море у Грчкој видеши само ако се срјска војска ојетш буде јовлачила преко Албаније!

Ерско скидање килограма

После месец дана шроведених на Злашћибору, иде је дошла да јомоћу чувеној шрејшмана „Чиошћа“ скине који килограм, једна Ужичанка се штелефоном јави мужу:

- Драшћи, шолико сам срећна, за месец дана изшћубила сам шрећину своје килаже.

Реци ми, мили, колико још да ошћанем?

- Ошћани, душо, још два месеца.

У касрани код Креје

Долази човек у кафану код Томе Креје у Чајешћини. Сега за сшћо иде имају две сшћолице и наручује шћиће.

- Чешћири ракије!

Конобар за сшћо додаје још две сшћолице.

- Кома ћеш шћи шће сшћолице?

- Па за ове лјуде, да седну, за ракију!

- Ја сам шћо наручио себи! Да не идеш сваки час!

Код лекара некад и сад

Докшћор из Чајешћине шћрича о јошћиву лекара некад и сад и каже:

- Е, некад кад сам био млашћи дође ми младица у минићу са дешћешћом на коншћролу. Дешће шћлаче, шћлаши се лекара. Она седне шћреко јушћа мене, сшћави дешће у крило, онај минић се јовуче, шћеши дешће: „Не да мама чћику, не да мама чћику!!!“

- А сад, дође шћако младица, исшћо се носи минић, све исшћо, ал' сад само друшћачије шћеши дешће: „Нема чћико боцу, нема чћико боцу!!!“

Живот је песма у музичкој породици Перић

На концерту у „Чиготи” мајка и кћи су певале, а отац и син свирали на хармоникама

Чигота” је поново успела да, пред прославу српске Нове године, направи културни програм којим је разгалила своје госте. Концерт музичке породице Перић био је за све генерације.

Како то изгледа када је живот музика? Они који су се нашли у ресторану „Златиборско небо” у „Чиготи” вече пред дочек српске Но-

Академију „Чајковски” на дугметарској хармоници у класи народног уметника Совјетског Савеза и Украјине професора Владимира Бесфамиљнова.

Након тога је магистрирао, а данас ради као професор хармонике у Школи за основно и средње музичко образовање „Стеван Мокрањац” у Пожаревцу. Његова супруга Галина за-

нислав Бинички” и ансамблом РТС.

„Јако је лепо живети са музиком, живети са песмом. Како каже српска пословица: „Ко пева зло не мисли”, каже са осмехом Галина Перић. Она и су-

у том послу, деца су видела да ми свакодневно узимамо инструменте, да вежбамо, тако да су полако прилазила... Софија је сама показивала неке музичке способности, од када је спознала свој глас. Од тог дана до данас она свако јутро с нама не разговара, већ само пева; прво проверава да ли је гласић ту”, открива нам и по неку „тајну” отац породице. „Филип је пошао мојим корацима из тог разлога што је виђао безброј ученика поред мене, како ја њима показујем, како се ту нешто типка прстићима, брзо претрчава преко клавијатуре, тако да

је и он једног дана пожелео: „Тата, ја бих да пробам”. И зашто да не? Нашли смо малу хармонику и полако почели.”

Поред тога што је лепо и весело живети један такав живот, обавезама се мора приступати озбиљно, посебно пред наступе којих је све више, било да су у питању концерти или гостовања у разним телевизијским емисијама. Једна таква је померила на боље живот младе Софије. Наиме, она је 2014. године била једна од запаженијих такмичарки „Пинкових звезда” што јој је отворило многа врата у свету музике. Чаробан глас јој дозвољава разноврстан репертоар, а у познатим српским народним песмама показује зреле емоције, успевши да гане публику.

Те вечери у „Чиготи” под „Златиборским небом” могле су се чути староградске песме, руске романсе, народни традиционал, поп музика... Музичка породица Перић је показала на најлепши могући начин како је то кад је живот – песма.

**Мирјана Ранковић
Луковић**

ве године би вам одговорили само у суперлативу, јер то им је показала једна породица музичара: Саша, Галина, Софија и Филип Перић имају занимљиву биографију, у којој је забележено доста успеха.

Магистар музике Саша Перић је у Кијеву завршио

вршила је Националну музичку академију „Петар Иљич Чајковски”, где је стекла квалификацију оперског и концертног певача. У Србији ради као професор музичке културе и бави се концертном делатношћу. Наступа са оркестром Министарства одбране „Ста-

руг су се упознали на академији у Кијеву, а резултат њихове љубави је музичка породица у којој мајка и кћи певају, а отац и син свирају на хармоникама.

„Сасвим природно је дошло до тога да се и деца баве музиком. Поред мене и супруге који смо свакодневно

Концерт КУД „Златибор” са 63 играча у 13 кореографија

Година 2017. била је још једна успешна за КУД „Златибор” из Чајетине у којој су остварили турнеје, концерте, учешћа на манифестацијама. Врхунац године поклопио се са њеним завршетком када су одиграли свој, већ традиционални, годишњи концерт у уживичком позоришту.

„Јако сам критичан и ретко кад задовољан програмом који изведемо”, каже Владан Милекић Лики, уметнички руководилац овог КУД-а. „То је и логично, јер ако сте стално задовољни, шта имате да надграђујете? Јако ми је драго да је на концерту било доста стручних колега, од којих смо добили пуно комплимената.”

Поред искусних играча прве поставе, играли су и млађи фолклораши који су се добро снашли на свом ватреном крштењу. На сцени позоришта су се вешто, кроз 13 кореографија, смењивала 63 играча.

„Први пут сам направио нови систем програма који нико досада у Србији није извео. Од 13 кореографија извели смо три целокупне, а осам сам „секао” на два дела тако да сам из сваке извукао по један сегмент. Програм је трајао тачно сат и по”, наглашава Милекић не кријући задовољство овим концертном.

Уследио је и Светосавски концерт, одржан у сали Спортског центра Чајетина. То је била прилика да се све генерације КУД „Златибор”, од почетних група па до првог ансамбла, својим суграђанима прикажу у најбољем светлу. Многоброј-

Љупче Маневски

на публика са одушевљењем је испратила приказани програм.

„Трудили смо се да се што боље спремимо и нашем грађанству, родитељима, бакама, декама, симпатијама то покажемо. Тешко је радити у данашњим условима, када су деца базирана на мобилне телефоне, компјутере. Њихова концентрација је смањена у односу на раније генерације. Није само у фолклору, већ и у спорту, у школи, али на нама је да утичемо и да радимо са том децом”, каже Милекић.

Гости овог концерта били су чланови ансамбла „Студио

Максим Герака

фолклор” из Македоније. „Са њима дуго сарађујемо јер смо сличног менталитета, они су наше сродне душе и показало се да се деца лепо друже. Гледамо да доводимо различите групе: први ансамбл, па средњу категорију, а сада је ту нижа категорија. Желимо да задовољимо сву популацију и једног и другог ансамбла, да њихови чланови буду на Златибору, а наши у Скопљу”, истиче уметнички руководилац КУД „Златибор”.

Гости из Македоније изразили су задовољство организацијом концерта, али и дружењем

са члановима КУД „Златибор”. „Трећа је година како долазимо у Чајетину. За домаћине имам само речи хвале. Деца су уживала на Торнику, у грудвању и вожњи жичаром. Овог пута представили смо се играма и песмама источне Македоније, кореографијом „Милешевка”, а једну тачку извела су три момка свирајући на бубњевима. Узвратну посету Чајетинаца очекујемо у априлу, на нашем годишњем концерту”, рекао је Љупче Маневски, руководилац ансамбла „Студио фолклор” из Македоније.

Десетогодишња Мила у овом ансамблу игра две године, ово је њен први долазак у Чајетину. Упознала је доста другара и радује се њиховом доласку на пролеће. Деветогодишњи Максим, иако је имао велику трему, са нестрпљењем је чекао да изађе на сцену. Овде је утисак на њега оставио је боравак на снегу и скијање.

Мисија КУД „Златибор” је да научи децу да играју фолклор, али и да им покаже како да чувају традицију. Ово друштво је током свог постојања одржало велики број концерата, али је, наводе, увек најлепше играти пред својим суграђанима.

**Мирјана Ранковић Луковић
Драгана Росић**

На листу светски познатих лулаша недавно је уписано име нашег младог суграђанина Нинослава Луковића. У знак добродошлице, на насловној страни сајта лула-мајстора постављена је фотографија једне од уникатних модела лула насталих у спретним рукама овог креативног младића.

За израду лула овај двадесетчетворогодишњак, будући електроинжењер, заинтересовао се пре око четири године, када је без ичије помоћи направио прву лулу, коју је поклатио свом стрицу. Она је, како каже, направљена из једног комада ораховог дрвета, а свака наредна имала је све елементе које лула треба да има.

„Саставни делови луле су глава, усник и врат. Усник се прави од акрила, материјала који је чвршћи од дрвета да би могао да издржи зубе, да се не оштети. Глава се састоји од жарнице у коју иде дуван. Постоји рупа за ваздух и једна у коју улази тенон. Усник чине тенон, врат и део који се хвата зубима, а који се зове дугме“, објашњава Нинослав.

Из главе смишљам какву лулу желим

За израду једне од ових лепотица, иначе омиљеног пушачког асесоара уметника, научника, боема, потребно је пуно времена, често и у зависности од мотивације и расположења. Како је у ову авантуру ушао потпуно сам, повремено размењујући искуства са колегом Дарком Миловановић из Чачка, требало му је доста времена да усаврши овај занат, који се, слободно можемо рећи, граничи са уметношћу:

„Из главе смишљам какву лулу желим. Наравно, прво морам да знам какав облик

Млади Нинослав на листи светских лула-мајстора

Уникатне луле које израђује овај будући електроинжењер налазе се у поседу лулаша из Индонезије и Немачке

желим. Затим се цртају смерови бушења рупа. Веома је важно да све буде под добрим углом, зидови луле не смеју да буду претанки. Одатле полако креће дизајнирање. За израду лула користим различите материјале, попут вреса, маслине и морте која је специфична по својству јер је то дрво које је стајало у води пар хиљада година. Сва смола и све органске материје се исперу из дрвета и буду замењене минералима. Дрво је делимично окамење-

но и као такво јако је погодно за пушење луле, зато што не додаје примесу у укусу дувана, што лулашима одговара. Усник се прави од пластике, акрила или ебонита“.

Нинослав још увек нема јасну класификацију лула, већ их оцењује према завршном резултату рада и квалитету дрвета. Посебно брине да му луле добро „леже“ у руци, да буду fino обликоване, балансиране, да се поред лепог изгледа из њих може лако пушити. Мноштво лула,

поготово тих првих, поклатио је својим пријатељима. Међу њима најзанимљивија је реплика луле коју користи чаробњак Гандалф у филму „Господар прстенова“. Израда ове луле за њега је представљала прави изазов.

„То је за мене представљало највећи изазов, јер сам тада био почетник што се тиче прављења лула. Било је јако тешко и незгодно јер усник из Гандалфове луле има велику дужину. Ја тада нисам имао материјале од којих се то прави, тако да сам морао да се сналазим и да импровизујем“, објашњава Нинослав.

Таленат препознали Французи

Његов таленат препознао је власник француског сајта посвећеног лулама Гијом Лафли, па је пожелео да на листу светских мајстора лула дода и његово име. Овome се Нинослав, како каже, није надао: „У првом моменту сам био јако изненађен, а потом сам се обрадовао. Наравно, то ме је мотивисало да се поново вратим у целу ту причу око прављења лула“.

Оно што је занимљиво јесте то да млади Луковић није пушач, као ни његови родитељи. Квалитет првих лула испробавао је стриц, што је касније морао научити и сам, чиме је открио праву драж уживања у лули. С обзиром да пушење лулом захтева посвећеност, па самим тим и време, много је мање њихових љубитеља, што није случај у западним земљама. Зато и не чуди да су луле нашег суграђанина изазвале више пажње код странаца, те се тако неке од њих са иницијалима овог младића налазе у поседу лулаша из Индонезије и Немачке.

Драгана Росић

ММА турнир у октагону на Златибору 17. фебруара

Под покровитељством општине Чајетина, а у организацији Athletic Fighting Championship (AFC), у златиборској дворани „Ваи Таи“ 17. фебруара ће се одржати ММА турнир у борбама у октагону.

Почетак такмичења заказан је за 20 часова, док ће се мерење такмичара одржати дан раније, од 12 часова, у Хотелу „Палисад“. У једној од укупно девет борби наступиће и такмичар

чајетинског КБВ Шогун Марко Матовић. Осим њега међу учесницима ће, између осталих, бити: Камен Георгијев (Бугарска), освајач Combat Sambo Купа, Иван Ерслан (Хрватска), Борислав

Николић (Србија, ЦСД Београд), Иван Зидар (Хрватска, Alstar training center)...

- Први пут се ово такмичење организује на Златибору, тако да бих исказао захвалност челницима општине који су нам изашли у сусрет. Од девет планираних борби посебно бих истакао дуел Камена Георгијева (скор 25-10) и Иван Ерслана (преко 100 бокс мечева, свих пет победа у ММА борбама). Добро је да и људи из унутрашњости осете дух овог такмичења. Радићемо на јесен и у Македонији, до сада смо укупно одрадили око 15 оваквих турнира. Сама продукција се састоји од светлосних ефеката,

репортажних кола, шест камера, ЛЕД екрана. Биће то веома занимљиво вече за све посетиоце - каже директор AFC Горан Ивановић.

И. Ј.

Бављење спортским плесом лепо је и здраво за младе

У дворани у Чајетини одржан турнир у спортском плесу

Организацији Плесног савеза Србије, уз помоћ Плесног кампа који се одржавао на Златибору и Спортског центра Чајетина, у спортској дворани у Чајетини је у недељу 21. јануара одржано такмичење савезног ранга – квалификациони турнир у спортском плесу. Учесће на турниру узело је 20 плесних школа из Србије са око 150 такмичара.

Плесни савез Србије органи-

зовао је зимски камп на Златибору са циљем да окупи младе плесаче из почетних категорија како би се у добрим условима за вежбање направио тим који ће на најбољи начин представити своју земљу на будућим првенствима. Након кампа, прва провера био је рејтинг турнир за све категорије у спортском плесу организован у чајетинској спортској дворани.

„Спортски плес има две вр-

сте категорија: латино-плесове и стандардне. Латино-амерички су они темпераментнији: самба, румба, ча-ча, пасо добле и цајв, а играју се у пару. Стандардни плесови се више памте по оним лепим, дугим хаљинама које су карактеристичне за балове одакле су и кренули ти плесови, а то су: валцер, танго, бечки валцер, слоу фокс и квик степ. У обе врсте такмичари се могу надметати у тој једној дисциплини, лати-

но-америчкој или стандардној, а има и оних који плешу свих 10 плесова. Стога имамо и три државна првенства: латино-америчко, стандардно и комбинацију“, објашњава Иван Милеуснић, кореограф и члан Плесног савеза Србије. „Такође, имају светска и европска првенства у тим дисциплинама. Спортски плес однедавно подразумева и модерне плесове, прошле године смо имали потписивање где су се сви некадашњи савези модерних плесова придружили једном јединственом, односно Плесном савезу Србије.“

На сајту тог савеза заинтересовани родитељи могу се обавестити о најближим лиценцираним школама плеса где могу уписати децу, а најповољнији период за то је када напуне шест или седам година. Стручњаци кажу да је бављење плесом за свако дете здраво, да се развије и ментално и физички.

Оно што радује заљубљенике у плес, а пре свега играче, јесте одлука да спортски плес буде увршћен међу олимпијске дисциплине. Ето још једног доброг разлога зашто би се деца могла заинтересовати за плес.

М. Р. Луковић

Осма победа одбојкашица у Првој Б лиги

Одбојкашице „Златибора“ савладале су на свом паркету крагујевачки „Крагуј Раднички“ са 3-1 (25-10, 25-22, 23-25, 25-17), остваривши осму победу у 12 мечева Прве Б лиге, другу у сезони над овим тимом који су и у првом мечу савладале истим резултатом.

Први сет протекао је у потпуности у знаку домаћих играчица, које су за само седам минута игре стекле вођство од 12-3, тако да су овај период на крају решиле у своју корист са више него убедљивих 25-10. У другом периоду виђена је неизвеснија борба, као и неколико резултатских преокрета. После вођства домаћих од 10-6, „Крагуј Раднички“ је серијом 13-4 преокренуо на 19-10. У завршници сета „Златибор“ је узвратио, серијом 11-3, за коначних 25-22. Домаће су у трећем сету водиле са 16-12, али се гошће нису предавале. Успеле су да дођу до две сет лопте (22-24), искористивши

другу, чиме су смањиле на 2-1 у сетовима. Пропуштено у претходном сету „Златибор“ је надокнадио у четвртном, где је, после неизвесних уводних минута, повео са 18-10, што је нашим одбојкашицама донело лакшу завршницу и коначни тријумф.

Пионирска селекција ОК „Златибор“ славила је на гостовању у Приликама над истоименом екипом са 3-0 (25-14, 25-17, 25-11). Нови убедљив тријумф Чаје-

тинкама је пети у шест лигашких мечева. Оне су претходно победиле екипе „Прибоја“, „Лотоса“, „Старса“ и „Будућности“, а поражене су од „Ивањице“.

Кадеткиње ОК „Златибор“ поражене су на свом паркету од „Ивањице“ са 3-1. Иако су гошће започеле меч серијом 9-1, Чајетинке су успеле да направе преокрет и чак дођу у позицију да, у завршници првог периода, имају четири сет лопте (24-20).

Управо последњу су и успеле да искористе и тако већ скоро изгубљени сет реше у своју корист са 25-23. У такође веома неизвесном другом сету није било већих резултатских преокрета. Играло се поен за поен све до завршнице периода, када су гошће стекле четири поена предности, а потом успеле да окончају сет у своју корист са 25-20. И у трећем периоду ниједан тим није успевао да стекне предност израженију од два поена. Тако је било и у самој завршници, када су ипак присебније биле гошће (25-23), дошавши до преокрета. Чајетинке су у четвртном сету пропустиле веома добру прилику да изједначе резултат у сетовима и да се у тај-брејку евентуално изборе за победу. Водиле су са 20-16, али су гошће преокренуле, дошле до три сет-меч лопте, од којих су другу успеле да искористе (25-23). Кадеткиње „Златибора“ сада имају učinак од по две победе и пораза. **И. Јанковић**

Атлетичари успешни, тријумф Владимира Петровића на „Кросу Ибра“

Први значајнији успех у 2018. години АК „Чајетина“ остварио је у сениорској конкуренцији. Владимир Петровић освојио је прво место на традиционалном „Кросу Ибра“. Овим тријумфом настављен је низ запажених резултата АК „Чајетина“ у претходних неколико месеци.

А на „Новогодишњој трци“ одржаној у Мрсаћу код Краљева почетком године, наступило

је троје такмичара АК „Чајетина“. Димитрије Љубичић (четврти разред) је на 1.600 метара заузео четврто место (време: 7.26), наставивши низ високих пласмана са претходних неколико такмичења. Код млађих пионирки Тијана Видић заузела је седмо место (време: 7.24), а исти пласман остварио је Игор Љубичић код млађих пионира (време: 7.52). Треба истаћи да су њих двоје били међу учесницима млађих годишта у својој конкуренцији.

У клубу истичу да су веома задовољни оствареним резултатима, с обзиром да су све категорије бројале између 30 и 40 учесника. А о „специфичној тежини“ такмичења говори и чињеница да су у сениорској конкуренцији, између осталих, наступили: Амела Терзић, Милош Пендић, Стенли Кипруто, Елзан Бибић... **И. Ј.**

Фото: Спортски савез Чајетина

Ученице ОШ „Димитрије Туцовић“ треће у округу у одбојци

На одбојкашком окружном такмичењу ученица основних школа, одржаном у Пријеполу, екипа ОШ „Димитрије Туцовић“ из Чајетине заузела је треће место.

Састав, који су углавном чиниле играчице пионирске селекције ОК „Златибор“, у првом колу савладао је ОШ „Петар Лековић“ из Пожеге са 2-0 (25-7, 25-14), да би у борби за финале доживео пораз од домаћина, ОШ „Свети Сава“, са 2-0 (25-22, 30-28). С обзиром да је домаћи тим у финалу савладао екипу из Бајине

Баште, Чајетинкама је припало треће место. Екипу, која је била ослабљена неиграњем два средња блокера, Елене Станковић и Јане Терзић, водили су професори Стеван Стојановић и Јелена Миљковић, уз подршку Спортског савеза Чајетине.

Састав ОШ „Димитрије Туцовић“ чиниле су: Аница Нинчић (капитен), Исидора Тошић, Наталија Божовић, Ива Јерemiћ, Валентина Луковић, Марија Новаковић, Ивона Туцовић, Нађа Радибратовић, Катарина Митровић и Горица Браловић. **И. Ј.**

Предраг Ристановић нови тренер ФК „Златибор“

Фудбалери „Златибора“ са новим тренером Предрагом Ристановићем почели су припреме за други део такмичења у Српској лиги Запад. Играче је на почетку зимских припрема дочекао стручњак који је играчку каријеру почео у „Златибору“. Ристановић је направио паузу од неколико месеци, након што је летос напустио ужичку „Слободу“, а раније као тренер је предводио

„Вујић Воду“, „Слогу“ из Пожеге, „Јединство“, „Јавор“, „Раднички“ из Крагујевца и „Колубару“.

- Драго ми је да сам се вратио у матични клуб и надам се да ћемо успети у нашим настојањима да ову сезону завршимо на првом месту и уђемо у Прву лигу Србије. Сматрам да Златибор као место и општина Чајетина заслужују да поред кошаркаша, који су у КЛС, и фудбалери буду

у високом рангу. Треба и спортисти да покажу шта заслужује место које постаје све популарније за живот – поручује Ристановић на првој прозивци.

Управа клуба се захвалила на сарадњи Владимиру Мудринићу који је у јесењем делу првенства водио „Златибор“ до другог места на табели са 11 победа и по три ремија и пораза. У екипи „Златибора“ остала је већина играча из

јесењег дела, а са доласком новог тренера стигло је и неколико нових играча. Тим ће базичне припреме спровести на Златибору, а план тренинга зависиће и од временских услова. Екипа ће 17. фебруара отпутовати у Игало где ће провести десетак дана, а очекују их и пријатељске утакмице како би се спремили за почетак првенства 10. марта против „Смедерева“. **М. Јевремовић**

Пораз јуниора КК „Златибор“ после велике борбе

У осмом колу Међурегионалне лиге Центар јуниора КК „Златибор“ поражени су на свом паркету од крушевачког „Напредка“ са 62-70 (10-14, 19-16, 17-15, 16-25), што им је четврти пораз у лиги.

Гости су утакмицу отворили серијом 9-0, али су играчи „Златибора“, ослабљени на овој утакмици одсуством Николе Сапуна, до краја прве деонице

успели да преполове овај заостатак. У другом периоду први пут су имали вођство (18-16), али су на одмор су отишли са поеном мање. У трећој четвртини тимови су се у неколико наврата правили серије поена.

После вођства домаћих од 37-33, „Напредак“ је серијом

6-0 повео кошом разлике (37-39), да би „Златибор“ потом дошао до максималних шест поена вишка (46-40). У последњој секунди примили су тројку, тако да су сачували само поен предности на крају трећег периода. Серијом 8-0 „Напредак“ је у раној фази

последњег периода стекао предност коју до краја није испустио. „Златибор“ је великом борбеношћу успео да у последњи минут уђе са само два поена мање (62-64), али је тројка Вујадновића на 34 секунде пре краја одлучила победника.

У домаћем тиму Никола Јовановић остварио је дабл-дабл (14 поена, 10 скокова), Матија Милекић је уз

29 поена имао седам ухваћених лопти, док је Матеј Гавовић постигао 11 поена. Код гостију Урош Михајловић је имао дабл-дабл (22 поена, 13 скокова), Данило Поповић је уз 13 поена имао пет скокова, док је капитен, Алекса Палуровић забележио 16 поена. **И. Ј.**

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

Издавач

Агенција за издавачку делатност и маркетинг „Мали Ђира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Драгана Росић
Мирјана Ранковић Луковић
Иван Јанковић
Мирослав Јевремовић
Фото Никић Драган

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

064/117-15-99
e-mail: simicmilic@mts.rs

ISSN-2406-2405

Кошаркаши „Златибора“ доминантно до трофеја у купу

Кошаркаши „Златибора“ остварили су значајан успех – освојили су трофеј у Купу Кошаркашког савеза Србије. У финалу су пред својом публиком савладали ваљевски „Металац“ са 80-71 (21-20, 31-7, 13-21, 15-23). То им је била трећа победа над овим тимом у сезони, друга за пет дана.

Од тренутка када је Папић у финалу првог периода погодио тројку за 21-20, домаћи тим не само да више није испуштао вођство, већ га је постепено и увећавао, до максималних +29 у трећој четвртини (62-33). Пресудна је била друга деоница, у којој су домаћи били веома ефикасни у шуту за три поена, где су предњачили Гућић, Симовић и Ризнић, уз веома расположеног асистента Величковића. Овај период „Златибор“ је добио са невероватних 31-7. „Металац“ је у другом полувремену успео да смањи заостатак, у самој завршници чак сишао и на једноцифрену разлику, али то није битније утицало на коначан исход.

- За клуб и за мене као тренера ово је велика ствар. Некоме се то можда не чини тако, али треба вратити значај куп такмичењу. Утакмица је била веома добра, мали пад је био разумљив после онолике разлике. Најбитније је да смо славили, а да се при том нико није повре-

Убедљиво побеђен и „Спартак“

У такмичењу Кошаркашке лиге Србије кошаркаши „Златибора“ савладали су суботички „Спартак“ на свом паркету са 77-57 (24-12, 18-17, 16-13, 19-15), чиме су дошли до осме победе у 15 лигашких мечева. Чајетинци су боље отворили меч, Ризнић је био веома расположен за игру, тако да су већ у првој деоници стекли двоцифрену предност. У другој четвртини „Златибор“ је дошао до максималних +21 (40-19), али су гости за само 90 секунди игре у трећем периоду смањили на 42-35. Више од тога нису успели, тако да је „Златибор“ поново стекао двоцифрену разлику, коју је до краја увећавао, вративши се на +20 (77-57) на самом крају. У домаћем тиму Драгослав Папић је био најефикаснији са 16 поена, колико је убацио и Милош Николић у редовима „Спартка“.

И. Ј.

дио – каже тренер „Златибора“ Вања Гуша.

У домаћем тиму двојица играча били су на корак од дабл-дабл учинка – Владимир Величковић (21 поен, пет скокова, девет додавања) и Драгослав Папић (14 поена, девет скокова). Не-

мања Гућић убацио је 14, Немања Симовић 13, а Богдан Ризнић 12 поена, уз пет скокова.

- Честитам мојим саиграчима и читавом клубу на овом заиста великом успеху. Тешко је добити било кога два пута за кратко време, а ми смо то успели у дуелима

са екипом „Металца“, најпре на њиховом паркету у лиги, а и сада у финалу, пред својим навијачима. Од почетка смо куп схватили озбиљно, чак и када је примарни циљ остварен, сви смо, као спортисти, хтели и овај трофеј – каже Владимир Величковић

У редовима „Металца“ Ђукан Ђукановић је постигао 29 поена, уз пет ухваћених лопти, Јован Стаменић и Александар Васић су имали по 11, а Бојан Крстовић 10 поена.

Победнички пехар „Златибору“ и медаље доделили су потпредседник за такмичења КСС Душан Пројовић и потпредседница КСС за женску кошарку Ана Јоковић. Навијачи „Златибора“ су уз ватромет у Чајетини поздравили своје кошаркаше после овог великог успеха.

И. Јанковић

